

OZAVEŠČANJE V PRAKSI

DNEVNIK ENE LEKCIJE OZAVEŠČANJA

Serijska: OZAVEŠČANJE V PRAKCI
MARJAN OGOREVC IN JAZ
Dnevnik ene lekcije ozaveščanja

Založnik:

PLUS REŠITVE, ANAMARIJA TOTH KOSTEVC, s.p.

Artiče, december 2017

Brezplačna E-publikacija

www.duhovnarast.si

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici
v Ljubljani

COBISS.SI-ID=294056704

ISBN 978-961-288-313-3 (pdf)

OZAVEŠČANJE V PRAKSI

Kornelija Pope Toth
MARJAN O. IN JAZ

DNEVNIK ENE LEKCIJE OZAVEŠČANJA

Transcendentalni svet

VSEBINA

OPOZORILO - Religiozne besede.....	5
Nedelja, 03.09.2017.....	6
Ponedeljek dopoldan.....	15
Ponedeljek zvečer.....	24
Torek zjutraj ob 3,00.....	26
POST SCRIPTUM- Sreda.....	48
KAJ BO NAPREJ?.....	51
KAJ BO Z MARJANOM?.....	52
POST-POST SCRIPTUM.....	53
Dodatek:	
MARJAN – KLIČEM TE NA ODGOVORNOST....	54
KATARZA.....	59
EPILOG.....	71
REKAPITULACIJA.....	73

OPOZORILO

RELIGIOZNE BESEDE

V svojih tekstih velikokrat uporabljam besede in pojme, ki se pogosto ali pa izključno uporabljajo v cerkvi in svetih spisih. Moram poudariti, da nisem »religiozna« nimam v ozadju nobene cerkve ali sekte ali česa takšnega.

Religiozne besede opisujejo določene pojme, ki niso prisotni samo v cerkvenih spisih, temveč so sestavni deli našega vsakdana. Tako npr. besede »hudič«, »bog« in podobno niso dobesedno ti in takšni liki, kot smo si jih navajeni predstavljati, vendar tudi niso samo »ideje«. To so pojmi, s katerimi se označujejo naši konkretni značaji (hudobije ali pa vrline), interakcije in dejstva, oz. nek KONTEKST življenja. Torej, gre za konkretne zadeve o nas iz našega vsakdana. O njihovem obstoju ne odloča to, ali vanje »verjamemo« ali pa »ne verjamemo«. Kot npr. sonce, ki obstaja ne glede na to, kako ga imenujemo, in ne glede na to, ali hočemo ali nočemo verjeti v njegov obstoj.

Nedelja, 3.9.2017, zvečer:

Te dni je bilo naporno.

Ne vem več točno kdaj, ampak menda je bilo to v četrtek, ko sem doživela močno delovanje energije.

To je normalni pojav pri ozaveščanju. Namreč, ko ozaveščamo tako kot je treba, takrat moramo čutiti tudi rezultat – delovanje te energije, ki enkrat na enem, drugič na drugem mestu vdira v nas in postavlja zadeve na svoja mesta.

Ko naleti na večjo prepreko, jo odpre, a “zlikovca”, ki je bil v ozadju tega problema, prinese na površino v zavest.

Namreč, **VEDNO TRPIMO ZARADI SVOJIH GREHOV (miazem, hudobij, žlehtnob, podzavesti ...)!**

Ko te hudobije na primerni način predelamo, naše težave izginejo. Ob tem postajamo bolj sposobni v nečem, kar sodi v domeno tega, kar smo obdelovali.

Zagotovo ste že čutili takšno delovanje energije, pa niste vedeli za kaj gre. Eno obliko delovanja energije, ki zahteva naše ustrezno obnašanje, sem opisala v svoji novi knjigi “Nevromarketing razbija iluzije”

(<http://www.duhovnarast.si/nevromarketing-razbija-iluzije.html>)

Drugo obliko prebijanja in delovanja energije doživljamo kot neko ščemenje na določenih delih našega telesa.

Problem nastane takrat, če ne veste za kaj gre. Energija vas vleče v eno smer, vi pa se ustrašite in se začnete upirati ter s tem vlečete v drugo. Npr. energija vas vleče v mirovanje, vi pa to hočete premagati s še bolj intenzivno akcijo.

Lahko pa se zgodi, da se ustrašite in greste zaradi tega v neki splošni krč, kot če se uklešči pruh ali diskus vaše hrbtenice.

Ker vsak vleče na svojo stran, se problemi stopnjujejo in se počasi pretvarjajo v konkretno bolezen. Ta proces v smeri konkretne bolezni je hitrejši takrat, ko hočemo na silo (brez ozaveščanja) spraviti stanje v red z medikamenti ali pa s kakšnimikoli dodatnimi ukrepi "za zdravje".

Če pa greste h kakšnemu čarodeju, si bo on prilastil delovanje in uspeh, čeprav nič od tega ni nastalo zaradi njegovega vplivanja. Energije ni pripeljal on. Ona je že bila prisotna in vsakem na razpolago. Težave so pa nastopile, ker ste se uprili delovanju te energije!

Vi sami ste si ustvarili vtis, da vam čarodej "pomaga". Hrepenite po nekemu, ki bo prevzel odgovornost za vas. Ob čarodeju se SPROSTITUTE, kot otrok v naročju svojih staršev, kjer se počuti varnega.

Vaša sprostitivnost omogoča že PRISOTNI energiji da deluje. Pri tem procesu ni čarodej naredil nič.

Sami se lahko prepričate o tem, če sledite mojim napotkom pri takšnih enostavnih in preprostih zadevah.

Vem, da nekateri ljudje znajo delati z energijo. Ne verjamem pa, da so vsi tisti, ki se izdajajo za "čarodeje" resnično takšni, ki znajo z energijami. In ne verjamem, da vsi tisti, ki res znajo z energijami, to svojo sposobnost usmerjajo v dobro svojih strank. Poglejte samo Trumpa in številne druge bogataše. Namreč, denar je samo materialna oblika energije!

Torej, ko začutite to, kar sem opisala v svoji knjigi ali ko začutite neko čudno ščemenje (občasno se izraža tudi kot neki čudni nemir, živčnost brez razloga, ali utrujenost), se hitro spomnite na možnost, da gre za delovanje energije. Spravite se v mirovanje in v položaj, ki vam najbolj odgovarja ter se "spuščajte". To je enako kot takrat, ko se po nekem težkem fizičnem naporu spravite k počitku in čutite vsako mišico posebej, kako v njej ščemi in kako se sprošča in "tali".

Naj vas ne skrbi, če vam takšno pogrezanje ne gre iz prve. Ne se siliti, ker od tega ni nobene koristi. Prepustite se le toliko, koliko se lahko prepustite spontano. Drugič bo prepuščanje že globlje.

Čeprav ste te občutke najprej čutili kot neprijetne, se bo s tem pogrezanjem vse preoblikovalo v prijetno stanje. Ob tem lahko tudi zadremate. Vse to ne traja dlje kot deset minut do pol ure, potem pa vas "vrže ven" in lahko veselo nadaljujete s svojim delom.

Če energija naleti na močno prepreko, jo razbija. To ni več tako prijetno. Lahko se nekaj časa počutite "zanič", lahko pa čutite KOT DA BI BILI bolni, čeprav dejansko niste.

Tako sem jaz začutila delovanje energije. Bilo je zelo močno in je s presledki trajalo ves dan. Vedela sem, da bo sledila huda lekcija.

Nič drugegea nisem vedela. Saj ko smo v lekciji, nimamo pregleda nad dogodki. Pregled dobimo preden stopimo v lekcijo. Vse se nam pokaže in na vsak pomislek dobimo odgovor. Ko se čutimo pripravljeni, smo spuščeni v proces.

Ko je naloga gotova, “izplavamo nad gladino” ter vidimo in čutimo rezultat. Dobimo pa tudi pregled in rekapitulacijo procesa.

Naslednji dan sem se zbudila vsa trda in z nekimi bolečinami v nekaterih sklepih. Bolečina je bila najbolj izražena v desnem kolenu, čeprav nisem imela problema z gibanjem.

Sedaj, ko gledam za nazaj, vidim, kako so bile bolečine in okorelost posledica vdiranja energije na materialno raven, ki pa je trda in rigidna. Energija, ki je vdrla, je omogočila, da sem začutila in se zavedala tega in takšnega stanja mojega bitja. Kot pri kruhu. Ne zavedate se, da je trd, vse dokler ne poskušate zariti noža v njega.

Bolečina v kolenu pa je bila znak prisotnosti prepreke.

Pomembno je naučiti se ločevati kaj je “bolezen” in kaj je samo “imitacija” boleznini (“kot da bi”-bolezen).

Prava bolezen nastane zaradi problema (“smeti”), ki je zaprt v prostor, poti za “evakuacijo” pa so zabetonirane.

Imitacija boleznini pa je enak problem kot v prvem primeru, vendar je še vse odprto in obstaja možnost pretoka.

“Smeti” čine naše osebnosti, ki so, ali pa smo jih mi razglasili za zlikovce ter jih tako globoko potlačili in jih zaprli v zapor naše podzavesti, da so postale “materija”, oz. da s svojo prisotnostjo v materiji “zastrupljajo” naše materialno telo in ustvarijo bolezen.

TRPIMO namreč ZARADI GREHOV.

Odprtost in pretočnost se ustvari takrat, ko smo “obrnjeni v pravo smer”, oz. ko smo pripravljene videti/ozavestiti in predelati naše smeti (žlehtnobe, grehe).

Energija deluje na te “usedline” in jim spreminja “agregatno stanje”. S tem smeti “izhlapijo” iz materije našega organizma. To čutimo kot ozdravitev.

Če smo se pripravljene zavedati teh, v smeti pretvorjenih osebnosti (zlikovcev) in jih na primerni način predelati, takrat gredo v transformacijo. Ne samo da nikoli več ne bomo zboleli (vsaj ne zaradi bolezni, ki ima korenine v tem določenem zlikovcu), temveč te transformirane osebnosti postanejo konstruktivni člani našega “parlamenta”. Zaradi tega ima ozaveščanje kot posledico tudi porast naših sposobnosti.

Če si ne dovolim zavedanje, oz. jih ponovno potlačimo še preden bi jih resnično zaznali, iz njih ponovno nastanejo smeti in naša bolezen se vrne. Lahko v isti, lahko pa tudi v kakšni drugi obliki.

Pri "kot-da-bi-bolezni" lahko imate občutek, da boste v pol ure že obležali zaradi nastanka npr. težkega gripoznega stanja. Vendar, namesto da do konca obležite, naenkrat začutite, kako se je vse začelo taliti in v kratkem času se vsi problem popolnoma razkadijo.

Prvič sem takšno zadevo doživela pred leti pri enem pacientu, na katerem sem preizkušala homeopatsko zdravljenje. Dobil je tipične znake revmatske vročice. Hitro sem naredila vse potrebne laboratorijske preiskave in vse je bilo popolnoma normalno in mirno. Do naslednjega dne pa so vsi simptomi bolezni izginili, kot da jih nikoli ne bi bilo. Torej, to ni bila revmatska vročica, temveč samo imitacija le-te.

∞

Ko sem naslednji dan (sobota zvečer) stopila iz tuš kabine, me je v tem desnem kolenu tako grozno zbolelo kot še nikoli v življenju. Sploh se nisem mogla premikati. Celo minimalen gib v katerem koli delu telesa je izzval strašno bolečino v tem desnem kolenu.

Situacija je tudi sicer bila skrajnje zoprna. Živim namreč sama in ker sem tudi sicer bolj samotarska, nimam nikogar, ki bi mi lahko priskočil na pomoč.

Nisem se ravno ustrašila, nisem pa vedela kaj pomeni tista bolečina in kaj naj naredim. Ali se mi je morda kaj zlomilo ali je počil meniskus ali kita, pa bom le morala na operacijo? Preletela me je možna nevarnost, da bom, ker sem že stara, končala na vozičku, fizično nesposobna da skrbim zase ...

V tem hipu sem pozabila občutke in zaznavanje iz prejšnjih dni. Zaradi tega nisem mogla videti, da je vse samo nadaljevanje sosledja dogodkov, ki so se začeli v preteklih dneh.”

S strašnimi bolečinami sem se odvlekla do postelje. Opazila sem, da me pri ležanju koleno boli samo takrat, ko ga hočem do konca stegniti. Sicer ni bil noben gib boleč. To je bil znak, da zloma zagotovo ni, pa tudi kita se ni strgala.

Sklenila sem, da bom takoj zjutraj (v nedeljo) poklicala dežurno službo Zdravstvenega doma in vprašala o najemu bergel.

Ko sem se zbudila, me je še vedno blazno bolelo vendar sem opazila da je bolečina le manjša kot je bila prejšnji dan. Spet sem čutila neke energetske premike in neki stari spomini so priplavali na površje. To je bil znak, da problem (poškodba) le ni fiksiran, temveč je vse samo del procesa ozaveščanja.

Sedaj, ko gledam nazaj je jasno, da je bila huda bolečina znak preboja prepreke na tem področju.

Nisem bila za nobeno rabo. Tako se zgodi pri lekcijah, ko se naše zakopane in v smeti pretvorjene osebnosti ("zlikovci") začnejo dvigovati, nas preplavljati in zaživeti v nas. Ta proces je obremenjujoč, vendar naši problem na telesni ravni izginjajo. Kot smrad, ki se razširi vseposod, ko odprete greznico, da bi jo izpraznili.

Tako se je začela moja bolečina v kolenu zmanjševati, a na površini se je začela ta osebnost kazati s svojimi spomini in emocijami.

Dan sem preležala.

Do večera sem se že relativno dobro premikala in tudi boljše počutila. Še vedno sem večinoma skakljala po zdravi nogi, vendar sem desno že lahko s celim stopalom postavila na tla in sem se lahko minimalno uprla na njo. Seveda nisem več klicala zaradi bergel, saj je bilo jasno, da jih ne bom potrebovala.

Še vedno me znova presenetijo in navdušijo ti procesi v nas, ki so omogočeni zaradi ozaveščanja. Vidiš, slediš in točno čutiš, da se sam takšnih krasnih rešitev nikoli ne bi domislil.

Začutila sem tudi srečo!

Tudi ta "sonček v srcu" vedno nastane pri ozaveščanju kot znak, da smo na pravi poti in da se zadeve odvijajo v pravo smer.

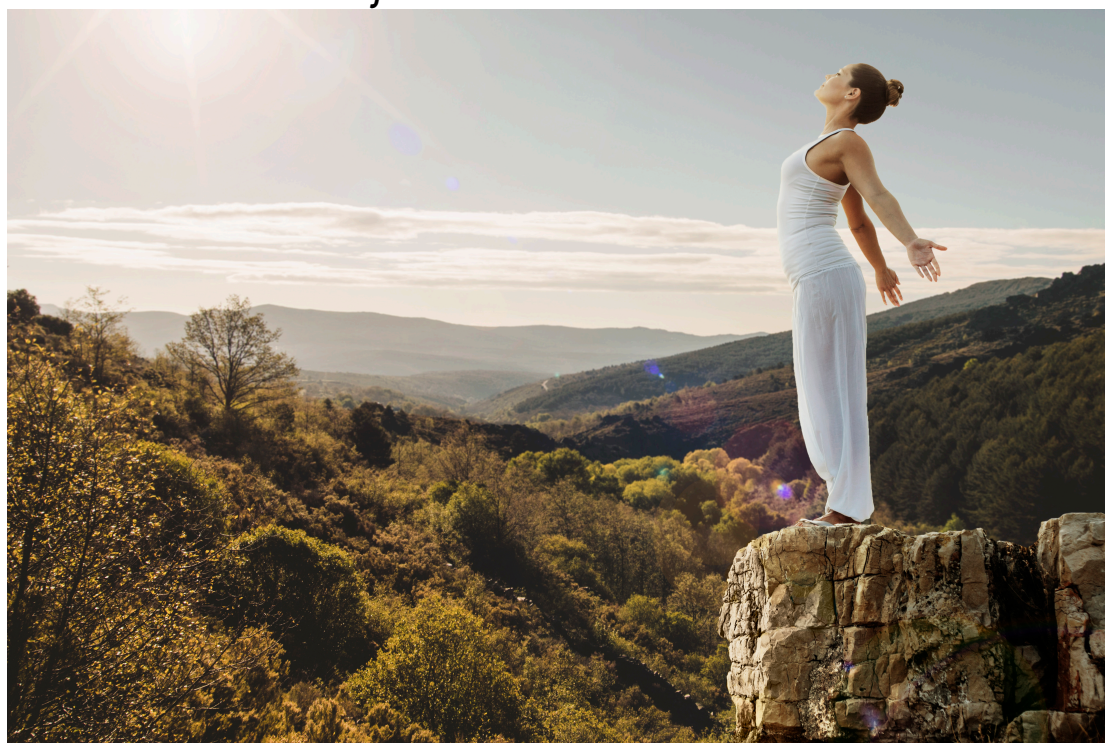
Poudarjam: za vse to ne potrebujete nobenega čudodelca, ki si lasti monopol nad energijami in si domišlja, da ima pravice deliti drugim nekaj, kar sploh ni njegovo in kar niti ne prihaja zaradi njega. Vse to je pravica vsakega in vsak ima to na razpolago, če samo ve v katero smer mora “gledati” — oz. če je pripravljen ozaveščati tako kot je treba.

Hočem vas naučiti kako najti in slediti tej poti ozaveščanja. Sicer nisem takšen učitelj, ki vam deli domače naloge. Sem samo inštruktor, ki vam pomaga narediti vaše, od znotraj dobljene domače naloge .

Mi nismo zmožni pozdraviti sami sebe ali eni druge. Mi lahko samo omogočimo, da bi bili pozdravljeni. Ozdravitev pa je rezultat transformacije, ki je bila izzvana z ozaveščanjem.

Kdo nas potem pozdravi?

Božje-fiziološki procesi samoozdravitve, ki so vedno bili lastnost žive materije.

PONEDELJEK dopoldan

Noč je bila spet naporna”. Dvigal se je spomin na množico dogodkov in podatkov iz preteklosti, pa tudi še kaj drugega. V polsnu sem še nekaj vedla in analizirala, potem pa je vse izhlapelo. Niti nisem mogla jasno vedeti, saj to je bilo veliko čiščenje v mojih možganih. Bolj natančno povedano: *to je bilo veliko čiščenje v možganih te, dosedaj potlačene osebnosti, katere identiteto sem zaradi ozaveščanja prevzela z željo, da jo pripeljem v reciklažo.*

Te slike, ki so se množično javljale v sanjah, so bile kot številni kosi smeti, ki se kotalijo pred metlo, s katero pometamo.

V tem polsnu sem čutila, kako se še nisem dovolj očistila, kako sem še utrujena in bi še spala. Nisem pa mogla zaspati nazaj. To je pomenilo, da mora nadaljnje čiščenje potekati preko zavesti – morala se bom zavedati svojih “žlehtnob” in vsega, kar bo priplavalo na površje.

Ob tem pa pozabim na vse, oz. ne mislim na nič posebnega in nič ne analiziram.

Šele sedaj, ko sem mimo, pride na plan analiza in tako se mi se spojijo slike, pa tudi spomini. Kot pri potapljaču. Dokler je pod vodo, nič ne ve o tem kaj je nad gladino, nasploh, ko mora izkopavati neke “arheološke najdbe”. Tudi tega ne ve, kaj izkopava in kateri košček bo kam sodil. Samo poglobljen je v trenutno opravilo—v izkopavanje, globoko pod gladino.

Pozneje pa, ko bo izplaval, bo imel priložnost za analizo in sortiranje in potem bo imel tudi jasen pregled nad preteklimi dogodki.

Tako tudi jaz nič ne razmišljam. Samo se odvlečem do kopalnice. Opazim pa, da je stanje s kolonom veliko bolje! Veliko lažje stopam, stopam s celim stopalom in ob tem me nič več ne boli. Še vedno šepam in zelo pazljivo stopam, brez kakršnekoli rotacije v kolenu, sicer bi me spet zbolelo.

Opazim, analiziram pa še ne. Samo pustim, da začutim kaj naj naredim naprej. Dejansko mi ni do ničesar.

Nekaj me odpelje do računalnika. Nič ne načrtujem, nič ne določam in odločam. Samo pustim da me pelje.

Med novimi mejli opazim objavo o prošnji za prijateljstvo na FB-u. Torej, odprem FB. Potem, ko sem že na FB-u, odprem časovnico. Zagledam neke zadeve, ki mi dajo inspiracijo, da dodam svoja mnenja. Preseneča me pa, da mi v misli prihajajo številni spomini in tudi pišem na ta način. Sicer nisem nagnjena k takšnem razpoloženju, na sploh pa ne pisati sentimentalne pripombe. Presenečena sem nad sabo, vendar še nič ne analiziram, samo opažam in ugotavljam.

In tako naletim na objavo, v kateri se povečuje Marjan O. Nato zaznam kako mi “skoči pritisk”...

Komaj je opazno. Tega “normalno” ljudje niti ne opazijo, oz. ne želijo opaziti ali pa refleksno zatlačijo.

Vendar, kot je to potrebno narediti v ozaveščanju, se jaz fokusiram na tega, komaj zaznavnega zlikovca v meni. Praktično zapuščam vse moje ostalo bitje in se v popolnosti “uvlečem” v tega, ki je videti jezen in prizadet. Samo na ta način se bom lahko zavedla za kaj gre in s tem dala sebi možnost, da to tudi predelam.

Sledim temu kaj se dogaja v meni, čeprav še ne vem kam me bo odpeljalo.

Kot pri arheologih. Nekaj zaznaš na površini, pa še niti ne slutiš kaj to je. Previdno koplješ naprej. Sam predmet te vodi. Ne siliš, ne določaš kaj naj bi to bilo, temveč previdno zaznavaš, kje lahko koplješ globlje in kje pa ti predmet tega ne omogoča. Veš pa samo to, da moraš kopati in izkopati, če hočeš sestaviti svoj mozaik zakopanega sveta in ga spraviti v red.

In tako začnem pisati svoj komentar na članek o Marjanu. Sedaj že jasno čutim in se v popolnosti zavedam jeze in prizadetosti, ki me silita, da le "zabrusim" nekaj v zvezi z njim. Ni pa mi jasno, kaj naj bi zabrusila. Seveda ne vem, ko pa dejansko refleksno tlačim vse nazaj. Saj gre v javnost in le moram paziti kaj pišem!

Iz knjig vem, da je koleno energetski center, ki pa sodi pod prvo čakro. V homeopatiji je prva čakra sikoza. To je tudi "koren", dno, najbolj globoko zakopanih zadev, vendar tudi ODGOVORNOST ZA SVOJA DEJANJA.

Zavedam se tega kaj čutim, vendar ne znam tega, kar čutim umestiti v to, kar sicer vem. Nasploh nisem vedela, kje naj bi, v vsej tej moji jezi na Marjana, bila moja odgovornost.

Vedela sem, da nekje mora še nekaj izplavati na to temo.

Torej, bolečina v kolenu se je postopoma preoblikovala v bolečine mojih emocij in jezo

zaradi Marjanove hudobije do mene.

Ker nisem znala na FB-u tako zabrusiti, kot sem to hotela, mi je postalo jasno, da moram začeti pisati v Word-u, potem pa prekopirati na FB.

Namreč, tudi pisanje zna biti izkopavanje. Pri meni je skoraj vedno. To pomeni, da na začetku pisanja nimam pojma, kaj vse bo izletelo iz mene. Začne se kot neka vsebina, potem pa se vsebina z vsakim novim poskusom zapisovanja postopoma preoblikuje in na koncu postane nekaj čisto X in velikokrat niti ni podobna temu, kar je bilo na začetku

Takšno “izkopavanje s pisanjem” vzame veliko časa. Namreč, emocije so kot navlake/umazanija na predmetih, ki jih izkopavamo. Zaradi njih ni možno jasno videti niti ta delček predmeta ne, na katerega smo pri izkopavanju naleteli.

Na začetku ne znamo ločiti predmet od usedlin na njem. Zato tudi opisovanje ne more biti jasno.

Zavedanje o svojih emocijah in hudobijah v zvezi s problemom je tako, kot zavedanje o usedlinah na našem predmetu, ki ga izkopavamo. Zavedanje omogoča, da se te navlake (emocije in hudobije v zvezi s tem) odplaknejo in predmet, ki ga izkopavamo, bolj jasno vidimo.

Ko je slika čistejša, jo lahko bolj jasno opišemo. To pa omogoča še bolj uspešno nadaljevanje izkopavanja. Bolj jasno viden predmet zbuja tudi nova čustva, ki se ponovno odplaknejo in spet imamo novo, še bolj jasno sliko našega predmeta izkopavanja.

Tako sem tudi jaz postajala vse bolj mirna, in takrat se je bolj odprl pretok misli za "na papir". Pa še vedno nisem vedela kam merim in kakšna slika se bo sestavila iz napisanega teksta. Samo sem pustila, da mi misli tečejo, jaz pa sem zapisovala. Presenečena sem bila, kaj vse se je izlilo iz mene.

Tako sem našla tudi to, v čem in zakaj sem odgovorna v zvezi z mojim odnosom z Marjanom.

Kot vedno, to je bilo nekaj, na kar prej niti slučajno nisem pomislila in popolnoma drugače od tega, kar sem najprej nameravala napisati.

∞

Kot komentar na povzdvigovanje Marjana O. sem napisala naslednje:

Če pa je prvi korak na poti umazan, tudi naprej ni nič prav, pa čeprav bi (Marjan O.) govoril in delal pravilno. Kot čudovita hiša, ki ste jo zgradili na močvirnih tleh.

Marjanov prvi korak je ZELO UMAZAN. Doživela sem ga sama in na lastni koži. Kriva sem jaz. Izsilila sem svojega učitelja homeopatije (Ravi Roja - ki ni samo "navaden človek"), da naj ga »osvobodi«.

Marjan je prišel k meni v homeopatsko terapijo pred več kot 20 leti. Šlo je za navidez malo zadevo, ki pa se je trmasto držala.

To je bil čas, ko sem šele zapustila medicino, in ozaveščanje se je šele začelo izoblikovati in še nič nisem vedela o tem.

V Marjanu sem čutila močno sposobnost in potencial, ki je zablokiran in da mu to dela težave. Ker še nisem nič vedla o tem, kar danes vem, nisem niti slutila, da so sposobnosti blokirane z razlogom. Ta razlog je HUDOBIJA DOTIČNEGA in zloraba svojih lastnih sposobnosti.

Ker sama nisem znala osvoboditi teh potencialov, sem začela izsiljevati svojega učitelja homeopatije, naj ga on osvobodi. Ni hotel sodelovati, vendar je na moje izsiljevanje to naredil. (Tako sem še njega zvelkla v greh!)

Marjan pa je za »zahvalo« takoj vse usmeril proti nama. Seveda sem bila jaz najbolj na udaru.

Imel je pristop do seznama vseh mojih pacientov, ki so bili vabljeni na eno delavnico z mojim učiteljem. Brez mojega vedenja si je prisvojil ta seznam in je ljudi začel vabiti k sebi. Ker so ljudje na delavnici videli, da ga podpiram, so začeli hoditi k njemu, misleč, da jaz stojim za tem. Postopoma pa je začel (kot so mi nekateri povedali) ljudi usmerjati proti meni.

O ozaveščanju pa NIMA POJMA, čeprav v intervjuju trosi puhlice o tem.

*To pa, da je »treba oprostiti« se danes uporablja kot umazan večplastni trik. Dogaja se tako: Na mojo izpoved o Marjanovi hudobiji, bo on reagiral z zaničevanjem mene, da nisem dovolj duhovno razvita, da sem nizkotna, zavistna, sovražna in podobno. **Ker izraz »treba oprostiti« takšnim pokvarjenim pomeni samo eno: dati jim blagoslov za njihovo umazanijo in biti tiho nad hudobijami, neumnostmi in zavajanjem, ki ga počno v svetu, vodeč človeštvo v napačno smer.***

*Torej, če nočem, da me linča (direktno ali indirektno) s takšnimi kritikami, bi morala biti tiho. Vendar, če sem tiho, to za svet pomeni, da se strinjam s tem povečevanjem njega, da odobravam, podpiram in se tudi podrejujem njegovi »velikosti«. S tem pa bi prevzela KARMičNO ODGOVORNOST, pa ne samo pred Bogom, temveč tudi pred človekom. Saj me tudi na človeški ravni (npr. Hipokratova prisega) **obvezuje, da moram opozoriti na šušmarje in na »zdravju škodljive zadeve«**, sicer me s pravico obdolžijo kot soodgovorno.*

Zato bom pa povedala tako: Marjan je s svojimi pajdaši že pred četrto stoletje naredil vse, da me uniči. To jim je tudi uspelo. Za to sem sedaj že tako in tako obsojena in mrtva za ta svet. Bolj mrtva več ne morem biti (razen, če res umrem).

Ostane mi samo še eno drugo sodišče. In to, kar sem zgoraj že napisala in to, kar bom še napisala, je moje priznanje zaradi tega drugega sodišča.

Tako kot Marjan reče, sem sama kriva, da se mi je to dogajalo.

- *ker nisem verjela v »boga«, da je Marjanu (in drugim) z razlogom postavil prepreko njihovi sposobnosti.*
- *ker sem hotela biti boljša od »boga« in »popraviti božjo krivico« ter osvoboditi zablokirane sposobnosti »ubogega« Marjana*
- *ker sem bila ošabna in sem mislila, da znam boljše kot »bog«*
- *ker sem bila »prostituirana« in se pustila na ta način zapeljati od nekega lažnega boga, ki se takrat prikazal v osebi Marjana O. (in še nekaterih drugih).*
- *Ker sem »zapeljala« v greh svojega učitelja, od katerega sem zahtevala, da osvobodi Marjanove sposobnosti in mu tako omogočila, da jih zlorabi.*

Sedaj, s četrto stoletje zamude se bom trudila odkupiti pred »bogom« in prenehala lomiti Hipokratovo prisego. Zato sem napisala vse to. In zato bom tudi naprej pisala, kako Marjan in njemu podobni popularni čudotvorci zavajajo svet s svojimi izmišljotinami in neumnostmi.

Zasluzila sem svojo usodo, ker se nisem znala pravočasno in pravilno postaviti in onemogočiti ali vsaj omiliti širjenje takšnih, ki zavajajo svet. Sedaj sem spregovorila, ker nočem več biti soodgovorna.

Ja, tudi biti samilosten, dober, ustrežljiv ... je hudobija! V homeopatiji se ta hudobija imenuje "karcinotična miazma". Pri takšnih problemih se ponavadi smilimo sami sebi.

Namreč, v silni želji pomagati drugemu enostavno **nismo v stanju obrniti se in s te druge strani videti hudobije v našem početju**. O hudobiji govorimo samo retorično v obliki pregovora “dobrota je sirota”. Ob tem pa še naprej sebe ne čutimo kot hudobca. Še naprej se čutimo kot angelsko dobro bitje, ki je samo uboga žrtev nekogaršnje hudobije in nekega hudobca, ki je zlorabil našo “dobroto”. V pravniškem žargonu problem iz tega področja imenujejo kot “umor iz malomarnosti” in nihče ne bo upošteval, da pač nisi hotel in da nisi mislil. Ker bi MORAL POMISLITI, pa nisi.

Ampak, da bi bili v stanju “pomisliti”, moramo narediti takšen obrat, ki ga pa je nemogoče narediti brez pravilno speljanega ozaveščanja.

In, tudi če ste se v svoji duhovni rasti že prebili vse do izhoda iz pekla, na tej lekciji, tik pred izhodom, padate/padamo in ostanemo naprej v tem našem peklu. Pa tudi tega ne vidimo, da se nismo prebili ven, saj je to področje pekla videti, kot da bi bilo že “z druge strani” in božje - pa ni!

Mislimo, da smo že na vrhu in od zgoraj opazujemo vse ostalo pod nami. Pa nismo na vrhu. Do vrha je še ena stopnica nad nami. Ne moremo jo videti, ker ne gledamo v pravo smer.

To je zelo težka lekcija in zato je na tej točki dosedaj hudič vedno zmagal.

Brez ozaveščanja nam je nemogoče narediti v sebi to notranje prestrukturiranje, ki je potrebno za takšen “obrat”. Ozaveščati na tej stopnji pa nihče več noče, ker je prepričan, da je že dosegel to božje in da že vse ve.

In ravno to izkorišča hudič preko popularne miselnosti. Zlorablajo ga tudi takšni čudodelci, kot je Marjan, kot tudi velik del sodobnih bogatašev, ki so svoj imperij ustvarili na ropanju in zlorabi vsega, kar se je dalo zlorabiti.

Zaupano jim je bilo, oni pa so zlorabili zaupanje. Njihova naloga je bila, da poskrbijo na svojem področju tudi za druge. Oni pa so se odcepili kot rakaste celice in sedaj živijo in rastejo kot paraziti. Nočejo pa se zavedati, da če uničijo svojo bazo, iz katere so zrasi in iz katere se hranijo, bodo tudi oni propadli.

Šele ko preko ozaveščanja dovolimo in omogočimo, da se nas obrne, bomo znali začutiti to drugo stran svoje "dobrote", ki sem jo v pripombi na Marjana poskušala opisati.

∞

Ne vem, kako vas bom prepričala, da vas Marjan (ali nek njegov ekvivalent) z manipulacijo ne potegne na svojo stran in pozornost z njegove hudobije preusmeri na mene in moje priznanje. Namreč danes ste preobrnil vso moralo in tako danes, ko nekdo nekaj prizna, se mu pol ne oprost, temveč se mu doda še in še in še, tudi če je njegova hudobija bila samo zrno peska v primerjavi z vašo "puščavo".

PONEDELJEK ZVEČER

Dopoldan med pisanjem sem naenkrat začutila nevarnost. To je bil podoben občutek, kot takrat, ko se mirno sprehajate po neki gozdni potki zatopljeni v svoje misli in naenkrat zagledate pred sabo nepregledno močvirje.

Nevarnost, ki me je zdravmila iz zatopljenosti sem začela opisovati v tem zadnjem dopoldanskem odstavku.

Pisala sem in pisala, dokler se nisem zavedla, da nimam več jasnih misli in zato je bilo to, kar sem napisala, samo kaotično nakladanje, kot paničen poskus nadaljevati pot skozi to močvirje.. Poskušala sem popraviti in jasno definirati, pa ni šlo.

Zavedala sem se, da tega močvirja ne bi smelo biti na moji poti. Nekje sem, brez da bi to opazila, zašla s prave poti. Sedaj pa ne vem ne kje sem in ne kam in kako bom lahko prišla ven iz te nevarne situacije.

Ob tem sem se že začela splošno slabo počutiti.

Eno od pomembnih pravil pri ozaveščanju je, da ko si dovoliš, da se zaveš in priznaš, da si izgubljen in da nimaš pojma kako in kaj je za narediti, in si dovoliš NEGATIVNE občutke (brez da se trudiš "pozitivno misliti", tolažiti in "nabijati samozavest"!), prikličesh energetske pomoči ter omogočiš, da se ti pomaga.

Moje slabo počutje je bilo znak, da je energija že začela delati red v meni. Zaradi tega procesa za nič več nisem bila sposobna. Morala sem leči in se prepustiti.

Vmes so mi prišli neki prebliski, ki sem jih napisala ali samo hotela napisati, pa so spet izginili. Torej, bili so samo te “kotaleče se smeti”, nastale zaradi “velikega čiščenja”.

“Velika čistka” še traja in zato tudi sedaj ne morem nadaljevati s pisanjem. Izbrisala sem večji del tega, dopoldan napisanega teksta in grem spati.

TOREK-zjutraj ob 3.00 uri

Spet je bila naporna noč, vendar že manj kaotična od prejšnje. Sedaj pa so mi zadeve že spet bolj jasne in lahko nadaljujem s pisanjem.

Tako sem že korigirala svoje “nakladanje” od včeraj.

Postalo mi je jasno, da je to sedaj veliko bolj kompleksna lekcija kot katerakoli prejšnja.

Vse je kot kup v podzavest zakopanih multidimenzionalnih “smeti”, ki so sprešane v dvodimenzionalno stanje, potem pa stlačene skupaj in zvezane v bale. Iz takšnih bal pa je izgrajeno naše materialno telo. Ni ga možno zavreči ali predelati kar tako, kot to v popularni miselnosti menite. To kar počnete je, kot če bi hoteli vgraditi novi motor v “karoserijo”, ki je sestavljena iz takšnih bal sprešanega odpadnega železa ter pričakovali, da funkcionira kot Ferrari.

Potrebno bo razpakirati vse te skupaj zvezane bale, sortirati odpadke, ločiti uporabne reči in dragocenosti, ki jih tudi mečemo v smeti. Marsikaj gre lahko v “ponovno uporabo”, marsikaj pe je potrebno reciklirati.

Ves ta proces gre preko zavesti, vendar je na tem področju naša človeška glava preveč omejena, da bi lahko imela pregled nad velikim številom raznih podatkov. Poskus sledenja in opisovanja pa bi ves proces močno upočasnili, celo onemogočili.

Zato vam bom samo še razložila nekaj zadev in potem prenehala s sledenjem in opisovanjem ter se prepustila procesu.

Ravno v tem leži odgovor na mojo včerajšnjo dilemo, ki je nisem znala jasno definirati. Namreč, sedaj se je izkazalo, da je rešitev na neki drugi “miselni cesti” in ne na tej, na kateri sem jo včeraj iskala.

V ozaveščanju je namreč pravilo, da smo si eni druge zaslužili. To pomeni, da je tudi ta drugi zaslužil nas, takšne kot smo V ORIGINALU! Če ne odigramo tega, kar je v nas, nismo izpolnili svojega poslanstva do drugih. S tem smo zapravili življenje in na sebe nakopali številne nove grehe in neporavnane račune.

Vendar zaradi pravila: “vse se vrača—vse se plača” – če smo kritizirali in nekemu škodili, smo si tudi mi zaslužili, da nekdo škodi nam.

In kako sedaj rešiti to uganko, ko pa ne smemo zatlačiti, dati na plano pa spet ni dobro?

Izhod je naslednji: **UDARI, ČE ČUTIŠ, DA MORAŠ! POTEM PA HITRO OZAVESTI PRI SEBI VSE TO, KAR TE JE MOTILO PRI DRUGIH OZ. OZAVESTI ŽLEHTNOBO, KI JE POVEZANA S TO SITUACIJO. IN VSE TO HITRO PREDELAJ – tako kot je treba!**

Smo kot starodavni baloni, ki so jih vreče s peskom držale priklenjene na tla. Če so hoteli, da balon vzleti, so morali kakšno vrečo s peskom vreči stran.

Vsaka naša narejena lekcija, v kateri smo predelali neko svojo hudobijo in transformirali nekega svojega zlikovca, je vreča s peskom, ki smo jo vrgli stran. Zato se naš balon dvigne za nekaj metrov. Tako da, če bo ta drugi udrihal po nas (kar bo!), nas ne bo več zadel. Njegove puščice bodo švigale pod nami. Vse to pa bomo jasno zaznavali.

Opozorjam! Če ozaveščanja niste naredili pravilno, tako kot je treba, vas bodo te, proti vam izstreljene puščice, zadele.

S svojim ozaveščanjem pomagamo tudi temu drugemu. S tem, da smo udrihali po njem, smo ga pravzaprav provocirali. To pripelje do tega, da se njegovi, za čvrsto fasado potlačeni zlikovci, prebijejo na površje.

Tudi njegovi zlikovci morajo vreči svoje puščice. Vendar, ker smo se mi umaknili iz tega prostora, nam te puščice ne morejo več škodovati. Zato ta drugi, zaradi svojih puščic ne bo dobil karmične obremenitve, saj ni škodoval nobenemu.

Tako je naše ozaveščanje dalo možnost temu drugemu, da tudi on, brez škode zase, ozavesti svoje žlehtnobe.

Mi smo za nagrado za vse to dobili “trojne pike”. Eno zaradi narejene domače naloge. Drugo v obliki novih sposobnosti, ki so se nam odprle zaradi narejene lekcije. Tretjo piko pa dobimo, ker smo opravili svoje poslanstvo do tega drugega in mu zraven še omogočili, da tudi on naredi svojo domačo nalogo.

Kaj pa bo potem s tem našim “sovražnikom”, bo v popolnosti odvisno od njega. Če bo izkoristil priložnost, bo naredil svojo domačo nalogo. S tem tudi on pride v naše “višje nadstropje”, vendar nam ni več sovražnik.

Če pa noče narediti svoje domače naloge, bo ostal tam kjer je bil. Mi pa ga nikoli več ne bomo srečali. Kot balon, ki je vzletel višje, zatem ko je vrgel vrečo s peskom, na svoji višini ne more srečati balona, ki še ima to vrečo s sabo.

Tukaj vas moram opozoriti, da ne bi razmišljali kot Kranjc, ko je imel priložnost, da mu zlata ribica izpolni željo. Namreč, zlata ribica mu je povedala, da bo vse, kar si zaželi, dobil, ampak tudi njegov sosed bo dobil to v dvojni količini. In tako si je Kranjc zaželel, naj mu zlata ribica izbije eno oko.

∞

V zvezi z Marjanom sem bila hitro prisiljena zaznati svojo napako. Poskušala sem jo popraviti tako, da sem ga opozarjala, prosila, naj ne dela tako in ga prosila, naj svojo hudobijo ozavesti kot je treba.

Namreč, med svojimi ozaveščanji sem o Marjanu dobila razlago in sliko o tem, da je on padli angel. Angeli pa so bitja, katerih naloga je žarčiti energije določenih karakteristik in biti tako v pomoč ljudem (ne spominjam se več točno teh sporočil in razlag). Zato sem ga še bolj moledovala, naj mi sledi. Z ozaveščanjem sem mu hotela pomagati, da bi predelal svoje hudobije, da bi dobil svojo pravo moč in sposobnosti, s katerimi bi lahko uspešno služil dobremu. V konkretnem to pomeni, da bi postal res uspešen "energoterapevt", ki bi s svojimi energijami na pravilni način usmerjal in gradil ljudi, da bi dosegli raven, da bodo sami sposobni ozaveščanja in ko dodatnih

“bergel” v obliki raznih terapevtov (nas) več ne bodo potrebovali.

V ozveščanju ne gre za to, da se ti karkoli prepove ali onemogoči. Hkrati tudi ne gre za svetopisemsko “rezanje desne roke, da ne bi kradli”. To je bilo prej, na podlagi nivoja, na katerem se je človeštvo takrat nahajalo.

Danes smo na višji stopnji! Zato se je razvila “tehnologija reciklaže”. Dobili smo pa še “sodni dan”. To pa je možnost in priložnost, da osvobodimo svoje, v zapor zaklenjene osebnosti, jih predelamo in ponovno integriramo v našo delujočo osebnost. S tem “nazaj skozi zrcalo” izstopamo iz svojega pekla in vstopamo v “transcendentalni svet”. Tam potem, v pravi obliki in na pravi način nadaljujemo svojo pot rasti in razvoja.

Če je nekdo revež in brezdomec, nikoli ne bo mogel ugotoviti, da je npr. nagnjen k zapravljanju. Zato moramo, da bi videli svoje zlikovce, ki so nam še ostali, dobiti skušnjava. Torej, moramo priti v situacijo, v kateri bi se naša hudobija lahko pokazala, ker, kot to izrek pove: “priložnost dela tatu”.

To je tako kot pogojno izpuščanje iz zapora.

Za pogojno izpuščanje zlikovca iz zapora morata biti zadovoljena dva pogoja:

- da je kaznjenec pridobil zaupanje, da ne bo zlorabil svoje svobode in

- da obstaja varnostni mehanizem v primeru, da bi ga skušnjava premočno potegnila, da zlorabi svojo svobodo (kot npr. “zapestnice” pri hišnem priporu, preko katerih bo takoj sporočeno varnostnikom, da je prekršil dobljeno svobodo, ali da je zlorabil sposobnost, ki mu je bila omogočena).

Torej, mora ti biti dana priložnost, da se zlikovec v tebi prikaže, sicer ga ne moreš predelati. Vedno pa obstaja nevarnost, da bo zlikovec takrat, ko bo prišel na prostost, ubežal.

Tako moja želja, da bi osvobodili v Marjanu njegove sposobnosti, ni bila ravno neupravičena. Da jaz tega (preko terapije) nisem zmogla doseči, je pomenilo:

- da Marjan ni dovolj zrel za “pogojni izpust” njegovega zlikovca, oziroma
- da je zlikovec premočan, da bi se ga dalo ustaviti, ko bi hotel zlorabiti svojo svobodo, ali
- da jaz nisem dovolj sposobna in močna, da obvladam situacijo ali pa
- vse to skupaj.

Jaz pa vsega tega takrat nisem vedela.

Moja žlehtnoba ni bila to, da sem ga hotela osvoboditi, temveč da nisem niti pomislila na možnost, da je vse z razlogom tako kot je in da obstaja veliko tega, kar moji omejeni človeški glavi takrat še ni moglo biti pokazano.

Verjamem da, če bi takrat pomislila na vse to, na kar nisem in bi vedela to, kar danes vem, bi mi verjetno že takrat takoj bila dana možnost, kako pozdraviti Marjanove

težave brez da spustimo nevarnega zlikovca. Jaz pa sem iskala rešitve na podlagi moje glave in na moj način, in to pa še s tem, da sem pokomandirala in izsiljevala svojega učitelja. Seveda, tudi on ni vedel nič o konkretnih oblikah ozaveščanja. Takrat “metode ozaveščanja” še ni bilo! Sicer pa ni bila njegova, temveč moja naloga, da najdem in prehodim to pot iz pekla ven.

Mogoče pa je vedel, da je narobe to, kar zahtevam od njega in mi je zato nasprotoval. Vendar jaz nisem nehala izsiljevati.

Mogoče je mislil, da naj mi bo, ko tako trmarim. Verjetno je upal, da me bodo doletele posledice moje hudobije in me le prisilile, da naredim svojo lekcijo na to temo.

Mogoče pa je tudi on samo zaradi nevednosti naredil napako.

Ne vem, in verjetno nikoli ne bom izvedela.

Na podlagi informacij, ki so prihajale do mene, (tudi direktno od Marjana) se zdi, da so se njegove “bioenergetske” sposobnosti že relativno hitro izpuhtele (ali zablokirale). Začel je jamrati, da se mu pacienti ne prepuščajo dovolj ter je začel “svaštari-izvajati vse mogoče”. Tako se je usmeril v reiki, potem pa tudi v vse mogoče druge “čudodelne” zadeve. Na koncu pa je začel soliti ljudem pamet z neumnostmi (poslušala sem neki posnetek njegovega predavanja iz Cankarjevega doma).

∞

Meni, na moj način, ni uspelo prepričati Marjana, da naredi lekcije in predela hudobije.

Ker se je ozaveščanje takrat odpiralo, mi je postalo jasno, da moram predelati svoje žlehtnobe, zaradi katerih sem naredila takšno napako.

Zato bi morala na nek način vse spustiti "iz rok" in na nek način iti stran. Stran pa nisem mogla, ker me je vezala "Hipokratova prisega mojega poklica" - (razumite to v širšem pomenu). Tako sem padla v začaran krog, iz katerega nisem mogla najti izhoda.

Poenostavljeno povedano: zaradi svoje obveze do drugih (na človeškem nivoju) nisem mogla izpolniti – svoje obveze do drugih (na božji način).

Primerjajmo:

Če ste pustili nevarnega psa s povodca in je ta ugriznil nekoga:

- morate hitro uloviti in ponovno privezati nevarnega psa
- plačati kazen
- plačati odškodnino
- Imate pa tudi svoje redne in vsakdanje obveznosti, za katere morate poskrbeti.

Zato, kot to sedaj jasno vidim, je moja osnovna obveza do drugih postala ta, da poskušam popraviti napako, ki sem jo naredila zaradi svojih žlehtnob. Torej: privezati psa in plačati odškodnino.

Zato sem morala postati zapuščena. Ravno s tem, da so se nekateri tako silno potrudili vsakega pregnati ali potegniti stran od mene, so mi naredili najboljšo uslugo. Tega pa nisem videla vse doslej.

S tem namreč, da sem postopoma izgubila paciente pa tudi vse ostalo, je moja odgovornost na človeški ravni izginila. Ostalo mi je samo, da poskrbim zase.

Jaz sem mislila, da samo rešujem sebe. Če sem se hotela izvleči, nisem imela druge izbire, kot da naprej ozaveščam in z ozaveščanjem iščem rešitve in s tem tudi izhod tudi tam, kjer izhoda ni bilo.

(Pripomba: Pod imenom “Marjan” v tej “igri” ne mislim samo in izključno na konkretnega Marjana O. On je tudi simbol širšega problema in pomena!)

Zaradi moje napake, da sem zaradi svojega neznanja v Marjanu osvobodila hudobca, sem bila kaznovana z njegovo hudobijo do mene in s tem, da sem ostala sama za moje „uradno delo”, ki bi ga morala opraviti s pomočjo te prve skupine sposobnih ljudi, ki so takrat bili zbrani okoli mene. Naloga, ki mi je bila dana, je bila z ozaveščanjem iskati in graditi cesto iz pekla ven, reševati sebe in s tem omogočiti tudi drugim, da se rešijo.

Zaradi “spuščenega psa”, je moja prednostna obveza postala uloviti “psa” in poravnati škodo.

To pa sem sposobna narediti šele, ko predelam vse moje žlehtnobe, ki so bile aktualne in s tem pridem ven iz pekla. To pa je bila popolnoma enaka obveza, ki sem jo tudi sicer imela pri moji „svakodnevni službi“!

Torej, ko sem mislila, da samo skrbim za svojo kožo, sem dejansko opravljala in svojo “službo” in tudi delala na izpolnitvi obveznosti, ki sem jih pridobila zaradi svoje napake.

Ko na vse to sedaj pogledam kot na celoto vidim, da mi je vsa ta hudobija do mene dejansko **OMOGOČILA**, da zadovoljim in obveznost in poslanstvo (“službo”).

Tega se nisem zavedala vse do tega trenutka. Poznala sem koščke, vendar se cele slike nisem zavedala.

Namreč, nisem mogla niti slutiti, da bo ta pot ven iz pekla vse bolj naporna in bo vse bolj zahtevala moje polno angažiranje in predajanje.

Če bi ob tem morala še skrbeti za paciente in vse ostalo,
TE NALOGE NIKOLI NE BI MOGLA NAREDITI.

Imela bi mogoče pomoč tiste skupine ljudi, vendar bi mi bili z druge strani v skrb in breme.

To je tako, kot če morate neko strokovno opravilo razlagati sodelavcu, ki nima pojma, ob tem pa je še trmast in noče. Če hočete, da je delo narejeno, vam je lažje in hitreje, da ga sami naredite.

Ob tem pa nobene od prevzetih obveznosti (zdravljenje drugih) na človeški ravni nisem odpovedala jaz. Saj je neizpolnitev prevzete odgovornosti tudi hudobija.

Da sem bila rešena, brez da bi si nakopala greh, mi je pomagala hudobija drugih, ki so mi hoteli škodovati. Jaz sem samo morala SPREJETI odločitve drugih.

Jaz, neumna, pa sem vse to jemala kot kazen. Sedaj pa vidim, da je bila nagrada.

∞

Toliko žlehtnobe in to tam, kjer do pred nekaj minutami niti ne bi pomislila.

Tako je to v ozaveščanju. Vse je zelo zavozlano. In vse je kot komplicirani labirint. Nikoli pa vnaprej ne veš, kaj je pravzaprav žlehtnoba v nekem problemu. In nikoli ne veš, kam te bo pripeljalo, ko narediš lekcijo.

To pa že vem, da je rezultat vedno čudovit in navdušujoč.

(Pripomba: če od zgoraj napisanega niste nič razumeli, se spomnite, da ni problem v meni in v tem, da nisem znala napisati, temveč v vas, ki tega niste zmožni razumeti.

Namreč, to je NEMOGOČE kar tako RAZUMETI. Kot bi bilo nemogoče nekemu, ki nikoli ni poskušal igrati nogometa, razumeti Szepesija - madžarskega nogometnega radijskega komentatorja iz pradavnih časov (Szepesi György, roj 5.feb.1922. <https://www.youtube.com/watch?v=luPTKuZnmXs&t=159s>), ki je bil verjetno unikaten v svojem poklicu. On je znal z neverjetno hitrostjo opisovati vsaki najmanjši gib in premik igralca in njegovih nog, ob tem pa še dati svoj komentar.

Vaša popularna miselnost je takšna, kot bi bil moj komentar nogometne tekme: “vzameš nekaj kil dobre volje, pozitivne miselnosti, vizualizacije in želje po zmagi. Vzameš pač neko žogo, jo brcneš in ona odleti. Ko pa je v mreži na drugi strani, se šteje za gol” – in si zmagal, in si razsvetljen, in milijoni ti padajo v naročje kar iz neba ...

Vam, ki vsaj malo spremljate nogomet, bo vsaj približno jasno, kaj nek Szepesi govori, meni pa bo njegov prenos videti kot neumno in brezmiselno nakladanje. V vsem tem, zaradi meni neznanih pojmov in sprotne prenosa vseh teh, zelo hitrih in drobnih gibov, mi ne bo uspelo uloviti niti ene edine meni razumljive ali smiselne besede, ali pa vedeti, kaj se na terenu sploh dogaja.

Moj opis mojega ozaveščanja je bil kot Szepesijev komentar nogometne tekme. Ni problem, če ga niste razumeli. Pomembno je, da se zaveste, da pravo ozaveščanje le ni tako preprosto kot se vam, na podlagi opisovanja popularnih učiteljev zdi, oziroma, da igra nogometašev le ni tako preprosta, kot bi to bilo videti iz mojega “prenosa” nogometne tekme.

Vendar tudi ozaveščanje, kot tudi nogomet, le nista tako komplicirana, kot bi se zdelo enemu nepoznavalcu, na podlagi Szepesijevega komentarja. Saj se ti ni treba na pamet naučiti točne “koreografije” vsem mogočih gibov. Ker ni dveh enakih tekem, v katerih bi potrebovali točno enak redosled istih gibov.

Potrebno se je naučiti veščine z žogo in naučiti se znajti se.

Tega pa se ni možno naučiti iz za vse enakoh, vnaprej posnetih "modulov za uspeh".

Zato je potrebna praksa in individualni trener na licu mesta.

Enako je tudi z ozaveščanjem. Ko resnično in pravilno ozaveščate, ste vodeni. Ko pa ste iz svojega labirinta ven, več ni potrebno, da bi karkoli zapomnili, ker se enaka situacija nikoli več ne bo ponovila..

Morate znati samo prisluhniti vodenju in nič drugega.

Popularna miselnost pa zahteva, da se naučite komplicirane koreografije in scenarije. Odrežejo vam božje vodstvo in prepovedo vsako obliko prilagajanja in improvizacije.

Ker znate slediti samo na pamet naučenemu scenariju, je dovolj najmanjša smet, ki pride vmes (a vedno pride!) in vi ste izgubljeni in propadete, ali pa morate še in še plačevati razne coache in čudotvorce. Oni vam ne pomagajo, tudi če bi mogoče le vedli kako pomagati. Saj njihov cilj ni, da bi človek postal sposoben. Na sposobnem človeku se ne da veliko zaslužiti.

Iz tega mojega kompliciranega opisa lahko zaznate tudi to, da tudi jaz, ki sem že toliko časa na tej poti, nisem imela pojma kaj bo in do česa bom prišla pri tej lekciji po samo 2-3 dneh.)

∞

Predelovala sem svoje žlehtnobe, tudi te, zaradi katerih sem spustila demona s povodca. To je bilo iskanje in tudi „tlakovanje“ poti, ki vodi ven iz pekla.

Rezultat narejenih lekcij je spoznanje, da je človek sposoben narediti neumnost, vendar sam ni sposoben popraviti in urediti posledice svojega neprimerne ravnanja.

Naša naloga je samo, da predelamo svoje hudobije zaradi katerih smo naredili neumnosti in si nakopali neprijetnih posledic.

Zato rezultat narejenih lekcij **ni** metoda, kako bom **jaz** ulovila in nazaj privezala spuščene demona.

Rezultat narejene lekcije je da **preneham sama hoteti** uloviti in nazaj vezati spuščene demona.

Če smo predelala svoje hudobije tako, kot je treba, nam se dolgovi odpišejo. Oni se poravnajo vendar to ni več naša naloga niti obveznost.

∞

V vsem tem pa je skrit en božji trik, na katerega nihče ne pomisli. Gre za to, da vaš problem ne bo rešen, če boste samo našli grešnega kozla, ki bo prevzel vaše grehe, ki ste jih zmetali nanj (ga obdolžili tega, česar mogoče niti ni naredil).

Namreč:

Če sem jaz bila hudobna do vas –ste vi to zaslužili in nikakor niste nedolžna žrtev.

Vendar moja hudobija je vseeno hudobija. Če je ne predelam, bom tudi jaz zaslužila, da se tudi meni kaj hudega zgodi.

Če pa jaz predelam svoje žlehtnobe, (recimo tako): bog prevzame moje neplačane račune, jaz pa ostanem čista in se šteje, da sem poravnala dolg.

Vendar to ne pomeni, da se bo vam kar tako naenkrat zgodilo nekaj dobrega, če niste pripravljeni predati in/ali predelati svojih hudobij, zaradi katerih ste zaslužili mojo hudobijo.

Ker sem jaz predelala svoj del našega skupnega problema, vam bo lekcija močno olajšana (ne pa tudi izbrisana!).

Če ste na "višji stopnji" svoje duhovne rasti, boste vseeno morali tudi sami ozaveščati, če hočete da se vam stanje izboljša.

Če to lekcijo delate na nižji stopnji in ob tem niste hudo trmasti in uporniški, se z mojim ozaveščanjem tudi iz vas poberejo hudobije, brez da bi se vi morali s tem posebej ukvarjati. Samo opazite, da ste postali drugačni, težave so se umaknile in ste bolj srečni, uspešni in zadovoljni.

Če pa ste trmasti in svojeglavi (kot vas naredi popularna miselnost), boste MORALI za izboljšanje stanja ozaveščati tudi sami, čeprav ste še "na nižji stopnji" in za pravo ozaveščanje še nesposobni. Namreč, zaradi popularne miselnosti odrežete „boga“ in s tem ONEMOGOČATE spontane spremembe v vas.

Če se preprosto izrazim: jaz sem hotela poravnati svoj dolg, vendar vi nikakor niste hoteli iztegniti roke, da bi prevzeli to, kar nudim.

Če pa ste vi naredili meni škodo, se meni poravna vaš dolg, ko naredim svoje lekcije, čeprav vi nočete narediti svoje lekcije in mi nočete “vrniti dolga”. Torej, ne morete me izsiljevati na ta način, da nalašč ne boste naredili lekcije, samo da jaz “ne dobim vašega izplačila”.

Ko pa se mi sami trudimo obračunati z nekom drugim, samo oviramo reševanje problema. Dokler hočemo mi nekemu primazati klofuta, dejansko onemogočamo, da bi bila temu primazana ta prava “božja” klofuta. Vendar se samo z ozaveščanjem da doseči prenehanje sovražnih občutkov do nekoga.

S tem, da po nasvetih popularne miselnosti potlačite ali odrežete tisto svojo osebnost, ki čuti do nekoga sovražnost, samo še bolj stopnjujete njegove občutke in željo po maščevanju. Tako ravno s tem, brez da bi se tega zavedali, ščitite svoje sovražnike, da se jim le ne bi kaj hudega zgodilo. Potem pa ste presenečeni, zakaj se takšnim nikoli nič slabega ne zgodi.

To pa pomeni, da bom s tem, ko do zadnjega atoma predelam svoje zlikovce v zvezi z Marjanom (tudi prizadetost in maščevalnost), **prenehala** do dna duše želeli sama obračunati z njim. S tem se umaknem s **tiste** poti, po kateri do nekoga prihajajo posledice in rezultati njegovih ravnanj, dobrih in tudi slabih.

Del moje odškodnine vam, pa tudi izpolnitev mojih obveznosti do vas je ta nauk, ki vam ga ponujam, da vas po tlakovani poti popeljem ven iz pekla in vas naučim, kako se povezati s svojim VIŠJIM JAZ-em.

In spet je odločitev vaša: ali boste sprejeli rezultate dela, v katerega sem vložila celo življenje, ali pa boste vztrajali na svojem in se pustili naprej zavajati ter slediti poti, ki vas vodi nazaj v najgloblji pekel.

Zato se tako močno borim proti tej popularni miselnosti, ker sem ravno zaradi nje ekvivalentne miselnosti bila tako kaznovana da sem za to porabila celo življenje.

Sedaj bom počasi končala svoj “javni dnevnik ozaveščanja”. Kot sem omenila, bodo še sledile lekcije, ker je vse prepleteno in zakomplicirano.

V vsakem primeru je moje koleno veliko boljše. Hodim že skoraj normalno.

Ne vem, če ste razumeli, da zaradi kolena nisem vzela nobenih medikamentov niti uporabila kakršnihkoli ukrepov. Moja edina terapija je ozaveščanje.

Stanje s kolenom se bo naprej postopoma izboljševalo. Na materialnem področju procesi potekajo počasneje in za spremembe in obnovitev je potrebno veliko več časa, kot za spremembe na ostalih nivojih.

Kot sem že omenila, v tej tekmi s časom ostaja odprto vprašanje, koliko bo uspela regeneracija biti kos degeneraciji. Saj tudi sicer, tudi brez vsega tega stresa in hudega napora zaradi te poti, pri 65-tih ne morem več veliko pričakovati.

Bomo videli. Dokaze, da se z ozaveščanjem zgodijo tudi čudeži, že imam.

Moram še nekaj dodati v zvezi z Marjanom.

- Jaz sem vam povedala svojo resnico in svoje osebne izkušnje z njim. To ni rekla-kazala in ne gre za mnenje o nekom ali o stališču, v zvezi z nečim. Gre za DEJSTVA, za konkretne dogodke in konkretno Marjanovo obnašanje do mene, ki se niti slučajno ne more šteti za nedolžno in svetniško.
- To, da trdim, da Marjan (kot tudi številni drugi) s svojim "naukom" in publicami zavaja ljudi, je MOJE MNENJE, zasnovano na podlagi dolgoletnega dela in raziskav ter izkušenj in tudi objektivnih dokazil. Zato lahko vse kar trdim, tudi dokažem. Marsikaj sem že zapisala v svoji knjigi "Nevromarketing razbija iluzije". (<http://www.duhovnarast.si/nevromarketing-razbija-iluzije.html>)
- Pri tem, da trdim, da Marjan nima pojma o ozaveščanju, kot tudi številni drugi, ki tako trdijo, gre za MOJE OSEBNE IZKUŠNJE z njim in tudi to lahko dokažem.

Seveda, če nekdo noče, mu ne moreš ničesar dokazati, pa četudi mu mahaš pred nosom s konkretnimi dejstvi .

Kaj lahko potem v povzetku še rečem v zvezi z Marjanom?

Ja, imam popolnoma prav!

Ali imam res popolnoma prav?

Kdo lahko zagotovo presodi kaj je bilo najprej: kokoš ali jajce?

Saj, kot sem že omenila, lahko je nekdo v resnici svetnik, vendar trenutno v vlogi strašnega hudobca! Lahko gre za visoko razvito božje bitje, ki je prevzelo nalogo, da zaradi našega učnega procesa odigra to grdo vlogo, ker jo mi potrebujemo, da nam je ta proces olajšan in da nas kakšen pravi zlikovec ne bi uničili zaradi naše žlehtnobe, ki jo še nismo predelali.

Lahko pa da je v nas hudobija tako močna, da smo zaslužili pravega hudobca, da nas zlorablja ...

Kaj potem? Ostati tiho?

V tem primeru bi ostala v peklu.

In še karmično bi odgovarjala, ker nisem nič ukrepala proti hudobcu, ki je razdiral svet.

Če pa stopim na plano, pa me bodo obglavili!

Ali je potrebno sploh koga obglaviti? In koga?

Po mojem mnenju, bi bilo treba obglaviti Marjana. Marjan pa je naredil vse, da obglavi mene!

In?!

Hudobija je hudobija, vendar ne jaz ne kdor koli drugi ne more presoditi, ali je npr. Marjan v celoti "hudič" ali pa je visoko razvito božje bitje, ki je v tem življenju zaradi mene moralo odigrati hudobca.

Namreč, naša osebnost ni samo to, kar je vidno tukaj in sedaj v tem življenju. To je samo en naš delček in en naš aspekt.

Ker prej ni bilo možnosti reciklaže, je nekdo lahko dosegel svetost le tako, da je predelal to, kar se je dalo, ostalo pa je spravil v neko svojo "kanto za smeti", da počaka na čas, ko bo reciklaža tega možna.

Sedaj, pri tem "sodnem dnevu", je reciklaža možna. In zato je zagotovo veliko duš, ki so se morale vrniti v to svojo kanto za smeti, da bi jo predelale. Ker so smeti v kanti "skoncentrirane", so tako te osebe videti kot največji hudobci, pa čeprav je mogoče ta kanta samo nek minimalni ostanek in minimalni (vendar ne nepomemben) del njihove celotne osebnosti.

Vse to ne spreminja dejstva, da če ne ozavestite svoje hudobije, boste nastradali, tudi če ste pred to inkarnacijo bili 100% svetnik.

Kot dober plavalec, ki je brez problema nad gladino, vendar mu je naloga da iz globine reši tam uklenjene ponesrečence - tiste, ki so prišli na dno, ker niso znali plavati in izplavati.

Dober plavalec se mora obtežiti, da bi lahko prišel do dna. Videti je kot da tone enako kot neplavalec, ki se je utopil. Kot v inkarnacijah, mora dober plavalec pozabiti, da je sposoben biti nad gladino. Problem nastane, če se noče zavedati, da ima na sebi privezane uteži in da bo tudi sam utonil, če jih se ne reši.

In še eno pravilo: hudobija je v vsakem primeru hodobija in za tistega, ki jo izvaja ni opravičilo, da je to hudobijo ta drugi zaslužil.

Zato tudi, če sem jaz zaslužila in potrebovala Marjanovo hudobijo do sebe, to ne spreminja dejstva, da je to, kar je Marjan naredil meni bila in bo ostala hudobija.

V vsem tem pa je skrit en hakeljček. Namreč, Marjan je dejansko kaznoval mene, ker sem mu pomagala odpreti se in je s tem dobil možnost, da zlorabi svoje sposobnosti.

To pomeni, da dejansko Marjan od mene zahteva, da naj nekaj naredim, da bi spet bil uklenjen!

Preprosta logika, čeprav zveni kot iz trte zvito, zmešano in nerazumljivo.

V terapiji sem imela tri otroke, pri katerih je bilo ravno to izrazito. Tudi nekaj staršev mi je pripovedovalo o svojih tovrstnih opažanjih in izkušnjah pri lastnih otrocih.

Šlo je v glavnem za 3-4 leta stare otroke.

Tipičen primer je bil en toliko asocialen otrok, da ga niti v vrtec niso hoteli sprejeti. Ta je bil zmožen z nožem preganjati, pa tudi z bosti svojo mater in starejšega brata. Ta otrok je imel takšne izpade jeze, da je vse razbil v stanovanju.

Ko je dobil mojo terapijo, se je dogajalo, da je razbijal, ob tem pa zahteval, naj mu dajo moje homeopatske kapljice. Ko jih je dobil, se je umiril.

Večina otrok s takšnimi problemi, ko še niso bili v terapiji, pa je zahtevala klofuto. Torej, otrok je padel v svoj agresivni napad. Vedno je bilo jasno, da se otrok točno zaveda stanja, vendar se ni sposoben ustaviti. Klofuto je zahteval otrok sam (tudi z besedami), ker je edino ona lahko prekinila napad. Takrat se je otrok popolnoma umiril in je vse bilo v najlepšem redu, do naslednjega napada.

Sicer pa pravijo naslednje: mi smo terminal našega centralnega računalnika, oz. tega, kar v ezoteriki imenujejo "I AM", oz. "višji /božji JAZ". Ker se človek tako silno trudi odrezati od sebe ta svoj božji del, I AM z njim ne more več komunicirati. Zato ta I AM "poprosi" neko drugo osebo naj na določen način deluje na ta njegov človeški eksponent.

Zato to, kar sem napisala, niti ni tako silno prismojeno, kot se zdi v prvem hipu.

Vendar sem jaz samo človek in ne potrebujem vedeti vsega kaj se z mano, oz. skozi mene dogaja ali kaj je moja naloga. Z vedenjem tega bi samo uničila vse.

Naknadno pa mi bo pokazano— če bo to meni potrebno.

∞

Post scriptum

SREDA 4.00 ZJUTRAJ

Sinoči sem že začela korigirati napisan tekst. Danes še nadaljujem.

To je spet kot arheolog, ki se s svojimi najdbami vrne s terena in v svojem delovnem prostoru začne dokončno urejevati svoje artefakte.

Z njih spira ostanke umazanije, jih briše in lošči. Ob tem razkriva podrobnosti, ki ga marsikdaj prisilijo, da popravi ali dopolni svoje stališče, ki si ga je ustvaril na terenu.

Ob tem pusti vsak košček. Ničesar ne meče stran, ničesar ne briše in ničesar ne dopisuje, da bi polepšal splošno sliko. Vse ostane kot je bilo, samo da je sedaj čisto in jasno vidno.

Takšna je moja korekcija napisanega teksta. Da sem to lahko naredila, sem morala, kot arheolog, najprej izplavati na površje in z višine pogledati na dogodke. Tako sem malo "izpilila" že obstoječ tekst. Nisem pa ničesar izbrisala. Saj sem vam hotela pokazati pot ozaveščanja in rezultat, do katerega se lahko pride.

Pomembno je povedati še nekaj. Če ne prestopiš v peti razred, nikoli ne boš imel problemov z enačbami. Ne zato ker jih obvladaš, temveč zato, ker nisi prestopil v višji razred, kjer se le-te obravnavajo.

Če ne bi bila v tem procesu ozaveščanja, zagotovo ne bi dobila problema s kolenom. ZAENKRAT NE!!!

Odrezala bi svoje konkretno bitje, “premagala” bi določene občutke, popila kakšno tableto proti bolečinam ter nadaljevala z obremenitvami še bolj kot prej, saj vsi tako govorijo, da je to “za zdravje”.

Potem bi bila presenečena, ko bi se vse kar “naenkrat” sesulo.

Preventivni pregledi in ukrepi (kot smo se o tem učili celo na fakulteti!), bi samo fiksirali bolezensko stanje. Tudi umetni sklep ni prava rešitev.

Pripravljenost hoditi po poti ozaveščanja je pravi “preventivni” ukrep. Zgodilo se je namreč, da je prodirajoča se energija naletela na problem, še preden bi se to prikazalo kot konkretna bolezen. To je omogočilo da se usedlina dvigne s telesne ravni in znova postane „osebnost“. Vse to mi je omogočilo tudi to, da sem dobila veliko novega znanja in tudi večjo sposobnost npr. za pisanje teksta.

Prej v svojem zavestnem bitju nisem imela sovraštva do Marjana vendar le zato, ker me je takrat, ko se je dogajalo, vse tako silno prizadelo, da sem naredila vse, da sem ubežala pred to bolečino. Nisem še imela druge možnosti kot “odmisliti” torej potlačiti. In sem naredila vse, da bi ga pozabila.

Da ta stara rana ne bi oživela, sem morala imeti veliko kontrolnih mehanizmov. S tem sem ustvarjala tempirano bombo v sebi. Lahko bi izbruhnila kot histerični napad –

pa bi me odpeljali v zapor ali norišnico. Ker to ne bi bilo primerno, bi vse samo še bolj in bolj potlačila ter žrtvovala koleno kot kanto za smeti.

Sedaj pa sem zlikovca privlekla na površino. Nisem imela pojma, kakšna je ta osebnost, ki se skriva v ozadju mojih težav. Šele ko sem se stopila s to osebnostjo, mi je postalo jasno za kaj gre.

Ko ga bom do konca predelala, bom spet "kulturalna" ter sedaj do dna duše čista in mirna.

Moj, dosedaj potlačeni zlikovec pa se bo zaradi transformacije lahko ponovno stopil z mano in v mojem parlamentu funkcioniral kot pomemben član. To je podobno kot takrat, ko sicer sposobnega človeka daš v zapor, ker je nekaj ušpičil. S tem si izgubil tudi njegovih sposobnosti.

Kakšne sposobnosti bom pridobila z integracijo te osebnosti, ki jo sedaj predelujem, še ne vem. Vem, da imam bolj jasno sliko o problemih in vem kaj moram narediti, da bi bil nekdo rešen iz takšne zagate.

In še nekaj sem pridobila! To sem pa ravno sedaj ugotovila!

Namreč, na novo želim postaviti spletne strani. O osnovnem znanju o ozaveščanju, ki je sedaj razporejeno na spletni strani, bi napisala knjigo. Vendar te knjige nikakor nisem uspela napisati kratko in jedrnato. Glavni problem je, da ozaveščanje ni teorija, temveč praksa. Z besedami ga nisem sposobna opisati. Lahko ga samo prikažem.

In sedaj na koncu me je prešinilo, da sem dejansko napisala prikaz konkretnega ozaveščanja. To, kar sem že precej časa iskala. Našla pa sem tam, kjer sem to najmanj pričakovala. Saj sem hotela samo zabrusiti nekaj besed na Marjanov račun...☺

Kaj bo naprej?

Ne vem.

To sedaj ni konec te poti. To je šele teoretsko "obračunavanje" z Marjanom, oz. s tovrstnim problemom pri meni, kot je ta, ki je nastal v zvezi z Marjanom.

Vendar jaz še vedno sedim za svojim računalnikom!

Mora slediti še neka konfrontacija v živo.

Kdaj bo to sledilo in v kakšni obliki pa NIMAM POJMA.

Kaj bo z mojim kolenom?

Definitivno se izboljšuje. Obstaja pa več možnosti: če se globoko zavedaš, da moraš ali pa da res hočeš nadaljevati šolanje in če ni nevarnosti, da boš želel špricati pouk, se problemi uredijo. Tako bom lahko veselo hodila brez kakršnihkoli problemov s kolenom. Lahko bi pa problem ostal samo kot opozorilo v primeru, ko bi naredila "napačen korak".

Če pa bi bila nevarnost, da "špricam pouk", velika, bi mi v tem primeru za vedno ostala neka nevšečnost v kolenu. Samo toliko, da me opozori, da še ni konec, da tega ne bi pozabila.

Kaj mi bodo prinesle narejene lekcije? Ne vem. Vem pa, da je vedno nekaj dobrega in koristnega. Lahko da bo nekaj takega kot pred tremi leti na Islandiji, ko so sopotniki

mislili, da sem strasten hribolazec in zato tako uspešno plezam po vulkanih. Vendar to sploh ni tako. Ali bodo mislili da sem “naravno zdrava in v dobri kondiciji”, medtem ko bom samo jaz vedela, da sem s pomočjo ozaveščanja “vstala od mrtvih”. Ali pa se bo ljudem zdelo normalno, da sem poliglot, medtem ko bom samo jaz vedla, da sem bila popolni antitalent za jezike, ob tem pa še dislektik ...

Kaj bo z Marjanom?

Ne vem. Po tej lekciji ga bom zagotovo spet pozabila. Če ga bom srečala pri naslednji lekciji v konkretnem življenju, pa ne vem.

Kot vsi, bo tudi on dobil to, kar si zasluži. Mi pa tudi tega ne moremo vedeti ali je nekemu to nekaj, kar ga je doletelo nagrada ali kazen.

Kot sem opisovala: to, kar sem mislila, da mi je kazen, je dejansko bila pomoč in nagrada. Če še za sebe ne vemo, potem vemo še manj za druge.

Zagotovo je samo eno: če nam nekaj ni všeč, če nam ne gre kot je treba, če smo bolni, ponesrečeni, ali celo ko se v naši prisotnosti zgodi neljuba situacija, vedno moramo poiskati pri sebi, zaradi katere naše „žlehtnobe“ se nam je to zgodilo in kaj vse to pomeni za nas.

Sicer je, ozveščanje samo metoda logičnega premišljevanja in ZAZNAVANJE CESTE, PO KATERI HODIMO. Zato nam mora ona postati način življenja.

Post-post scriptum

PETEK popoldan

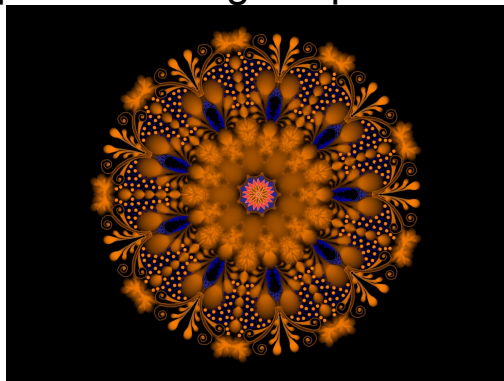
Minilo je še nekaj dni. Zadnjič sem mislila, da bom končala pisanje, vendar me je spet tako sesulo, da nisem bila v stanju dokončati teksta, da bi ga dala naprej v lektoriranje.

Dejansko se je nadaljevala lekcija, o kateri sem govorila. Mogla sem se prepustiti. To pa je pomenilo, da sem morala tudi tekst pustiti iz roke in vse “pustiti pasti”. Izgubila sem vsako nit s tekstom in sem sprejela, da mogoče ta tekst ni za objaviti in da ga moram zavreči.

Po nekem času pa sem, kljub temu da sem se še počutila zanič čutila nazaj sonček v srcu, veselje in željo, da naprej urejam tekst. Tako sem ponovno začela popravljati od začetka. Bila sem prijetno presenečena, kako sem našla boljše formulacije in bolj uspela definirati podrobnosti.

Napredovala sem kos za kosom. Videla sem vedno več “navlake”, ki je prej nisem opazila. Uspela sem jo počistiti in z vedno več podrobnostmi jasneje definirati to, kar sem hotela povedati.

Tako sem videla, da je bilo to, kar sem pred nekaj dnevi videla kot kompleten in jasen tekst, dejansko bil samo obris. Danes pa sem iz tega uspela narediti “filigran”:

Stanje s kolenom se je praktično uredilo. Maloprej sem nesla ven smeti. Imela sem občutek, da čisto drugače stopam kot prej. Čudno! Moj korak je bil nekako bolj močan in odločen.

Hotela sem napisati samo nekaj vrstic, pa je nastala cela knjiga. Pokazalo se je nekaj nepričakovanega, nekaj neverjetnega.

Če se držite tega, kar učijo v biznisu. kako načrtovati vsak trenutek svojega življenja za 100 let vnaprej, ne boste ničesar dosegli. Ostali boste v svojem omejenem peklu, brez da bi uresničili SEBE in svoje prave potenciale, želje in potrebe.

∞

Dodatek

Svojo lekcijo z Marjanom O. sem imela za zaključeno. Omenila sem pa, da je to, kar sem takrat predelala, še vedno samo “teoretičen” nivo in da mora temu slediti “praksa”- neka konfrontacija z njim (ali z njegovim ekvivalentom), v konkretnem življenju. Nisem pa vedela povedati (ker je to nemogoče predvideti) v kakšno obliki naj bi se to zgodilo.

Po treh mesecih se je lekcija nadaljevala – takrat že v sloju bolj konkretnega življenja. Jaz sem ga lahko gledala in ga tudi doživljala, medtem ko sem bila skrita pred njim. Gledala sem namreč njegov intervju na televiziji.

Te moje lekcije sem v dveh delih objavila na blogu. Svetovali pa so mi, da jih dodam knjigi.

MARJAN O. – KLIČEM TE NA ODGOVORNOST

(7. Jan. 2018)

Z lažnimi obljubami si odvrlekel ljudi (moje paciente) stran od poti, ki nam je bila takrat, pred 25 leti dana in po kateri smo začeli hoditi. Že takrat je bilo jasno, čeprav smo bili čisto na začetku, da druge poti ni. To sem v teh 25 letih tudi dokazala.

Odvlekel si jih stran, čeprav sem te opozarjala, da se na način, kot si ti to postavil, ne da priti do ozdravitve, ali kakšnega koli pravega uspeha.

Spomni se našega zadnjega sestanka pri meni zadaj, v sobi za skupine! Zraven sta bila še Goran in tudi tvoja hči. Ona se je v nečem začela strinjati z mano (kar je bilo proti tvojim trditvam), vendar si ti hitro prekinil diskusijo in zatrdjeval svoje neumnosti.

Kot je bilo za predvideti, so se tvoje "bioenergetske" sposobnosti hitro izkazale za "nezadostne". Zato si začel "svaštari" – malo tega in malo onega.

Ko pa si ljudi odvrlekel na stranpot, si jih pustil na cedilu, medtem ko si ti ubežal v višave tako, da si za svoj neuspeh obdolžil ljudi, ne pa sebe in svoje metode.

Takšno tvoje obnašanje je kot če bi z obale nekemu, ki se tam daleč utaplja, ker ne zna plavati, kričal, da naj najprej priplava do obale, nato pa ga boš ti rešil in ga naučil plavati.

Predstavljaš se kot duhovno razvito bitje, ki je nad vsemi drugimi. Če se ne bi imel za tako silno pametnega, se ne bi več drznil zavajati množice in jim klatiti neumnosti.

A neumnost je tudi to, kar govoriš o ozaveščanju, ko pa ves čas dokazuješ, da pojma nimaš kaj to sploh je. Če bi imel vsaj malo pojma, bi se držal vsaj pravila, ki je na nivoju OSNOVNEGA BONTONA (preberi, če mi ne verjameš!) in ga pričakujemo že od majhnega otroka: DA PRIZNA SVOJO NAPAČO, da jo POSKUŠA POPRAVITI IN DA SE OPRAVIČI (s pravim in ne z zaigranim kesanjem) temu, kateremu je škodoval ali ga užalil.

Torej, odvedel si ljudi na stranpot, potem pa si jih pustil tam (na cedilu) – prenehal si zdraviti – kot o tem sam govoriš.

Če bi obvladal vsaj osnove logičnega premišljevanja, bi sklepal, da TVOJE METODE niso bile primerne in ne bi obdolžil ljudi, ker niso takšni, kot bi jih ti želeli.

Si kot moja babica, ki mi je šivala obleko, vendar ni obleke prilagodila moji postavi, temveč je hotela mojo postavo prilagoditi svoji “kreaciji” in se je jezila name, da nimam takšne postave, kateri bi se ta obleka, ki jo je ona sešila, pravilno prilegala.

In če bi ozaveščal samo na nivoju, ki ga predpisuje bonton, potem bi že pred leti prišel nazaj do mene, priznal, da sem imela prav, ko sem te opozarjala in bi se mi opravičil za svojo hudobijo proti meni.

Če bi imel vsaj malo razuma in spoštovanja, bi se potrudil videti kaj je sploh to, kar sem ti jaz ponujala.

In če bi imel vsaj malo boga v sebi, bi ljudi vrnil na pot, s katere si jih odvedel, da bi poskusili popraviti škodo, ki si jim jo ti naredil s svojo ošabnostjo, drznostjo in neznanjem. In ne bi njih krivil za neuspeh, ko pa si krivec izključno ti. In ne bi jih s svojim publicami še naprej zavajal in prikoval na tej brezizhodni stranpoti, kamor si jih odvedel.

Spomni se samo gospel M. Nedolgo nazaj si je dovolila demantirati moje medicinsko znanje – na podlagi tvojih neumnih “strokovnih mnenj” o določenih medicinskih zadevah. Gospo M. bi z lahkoto spravila v red že pred par leti, vendar se ona ni dala in ji še naprej ni možno priti blizu, saj si ji napolnil glavo z neumnostmi.

Boš rekel, da ti nisi tako razlagal, ali nisi tako mislil, kot to ljudje intrepertirajo?!

Tudi če bi ti verjela, si kriv. Ker jaz sem te opozarjala, pa nisi hotel poslušati, ker si se imel za prepametnega.

Ravi je naredil enako napako. Vendar on je res pravilno mislil. Ko sem ga opozorila, da ljudje razumejo drugače, kot on misli, da razumejo, pa se je jezil name. Za tebe pa, na podlagi izkušenj s tabo, niti najmanj nisem prepričana, da sploh razumeš to kar govoriš, tudi če so neke tvoje trditve pravilne.

Ko pa klatiš “rožnate oblake”, imajo drugi še več možnosti in priložnosti da iz tega “razumejo” to, kar njim paše. In še bolj jim paše, da verjamejo, da je pravilno to kako so sami razumeli – pa ni.

To bi ti, kot trener to moral dobro vedeti. Saj nisi pošiljal na olimpijado nekoga, ki je tvoje trenerske besede in napotke razumel na svoj način, temveč si konkretno PREVERIL njegove zmogljivosti in sposobnosti. Seveda si moral vedeti, kaj moraš preverjati. Ti ne bi verjel meni, če bi tako približno nakladala o športu, kot ti nakladaš o duhovnosti in zdravju.

Če bi preverjal njihove “domače naloge” in “podčrtal z rdečim” to kar ni v redu, ne bi bil več tako popularen. Vendar, kako bi sploh lahko preveril, ko pa sam nimaš pojma za kaj sploh gre.

Ni problem v tem, da si mislil, da veš boljše od mene in da si šel stran. Problem je, da nisi bil v stanju priznati in sprejeti logičnega sklepa - da sem imela prav, ko sem trdila, da na tvoj način ne bo šlo.

In če bi imel vsaj malo boga v sebi, potem bi prenehal naprej zavajati ljudi s puhlicami, za katere imaš sam najboljšo dokazilo, da NE DELUJEJO. Saj s svojimi dejanji, na podlagi tvojih teorij in hipotez nisi uspel pozdraviti ljudi—sicer z zdravljenjem ne bi nehal.

In če bi imel vsaj malo boga v sebi, ne bi svojo tatvino mojih pacientov opravičeval na takšen način kot si to pred kratkem naredil (kot so mi povedali!)

To in takšno obnašanje niti najmanj ne kaže na “duhovno in moralno visokorazvitega človeka”—za kar se imaš. To si pokazal tudi pred kamerami nedolgo nazaj.

KATARZA

11. jan.2018.

Proti koncu osemdesetih se je v celotnem svetu začel pripravljati “veliki pok”. Vendar se tega takrat ni nihče zavedal ...

“Veliki pok” je bil v mojem primeru to, da se je, po dveh letih eksperimentiranja s homeopatijo, “medicinec” v meni končno zlomil. S tem je moj stari svet razpadel in rojevati se je začel nov.

Tako sem začela januarja 1991 študirati homeopatijo pri Ravi Roy-u v Nemčiji (<http://www.duhovnarast.si/moja-zgodba.html>).

Zdi se mi, da se tudi Ravi ni zavedal tega novega sveta, ki se je odprl v meni pod njegovim vplivom. Zato se me je kasneje odpovedal, čeprav sem jaz samo zvesto nadaljevala in v konkretni svet poglobila Hahnemannove teorije in Ravijevo nadgradnjo le-teh.

Za še večjega heretika me je imel medicinski “klan”, saj ne samo da sem naredila luknjo v “kitajski zid”, ki omejuje medicinski svet, temveč sem načela bogovski kult medicincev.

In tako sem se, prepuščena sama sebi, začela poglobljati v ta na novo odprti svet.

To je bila pot skozi “sod s smodnikom” - svet naše podzavesti in konkretni svet našega najglobljega pekla.

Novost pri tej poti ni bila v zavedanju svojih “grehov”. To je že delala klasična psihoanaliza.

Novo je bilo zaznati te “grehe” kot naše osebnosti, in jih “videti” v multidimenzionalnem prostoru.

Bolj pomembna novost je bila **smer** te poti, ki je bila diametralno nasprotna od smeri dosedanjih poti.

Prej so to bile poti “hitre evakuacije”- hitrega pobega iz tega nevarnega območja nazaj v varne okvirje nekih, od človeka postavljenih moralnih norm, brez da bi človek v vsakdanjem življenju izpolnil in uresničil vso svojo božansko naravo in potenciale.

Kljub psihoanalizi, so to večinoma ostali samo razni načini metanja pod preprogo (oz. zatlačevanja v “sod s smodnikom”).

Ta, nam na novo odprta možnost, pa je bila HOJA **SKOZI** ta svet, skozi “sod s smodnikom”.

Druga novost pri tej novi metodi je **možnost reciklaže** vseh naših, v temu sodu zbranih smeti. Ta možnost nam je dana, da bi po reciklaži lahko odprli ta naš svet pekla to NA DRUGO STRAN – v RAJ, kot je to tudi Dante opisal v svoji Božanski komediji.

Vrata, po kateri smo vstopili v ta sod, se zapirajo. Če ga ne odpremo na drugi strani, bo eksplodiral z nami vred.

Pred 25 leti je bila vse to samo teorija, ki je tudi meni zvenela prismojeno. Vedela pa sem, da moram stopiti na to pot.

Vse to sedaj ni več teorija. Dokazi so prisotni vsepovsod v konkretnem življenju. Samo hoteti jih je treba videti.

Bilo nas je veliko, ki smo skupaj stopili na to pot. Naša naloga je bila raziskovati in graditi to pot.

Posebna in zelo pomembna vloga v tem procesu je pripadala Goranu, Marjanu O. in Marku. Njihova naloga bi bila v prvi vrsti varovati to pot in na nek način tudi vse nas, ki gradimo to pot ...

Ja vem! Ta moja pripoved zveni neverjetno.

V nadaljni analizi in ocenjevanju problema bom ostala na konkretni ravni dejstev.

Na začetku knjige sem nekaj že napisala o Marjanovih hudobijah do mene, vendar je bil poudarek na moji krivdi in odgovornosti za nastalo situacijo. V teh zadnjih tekstih pa bi rada dala poudarek njegovi odgovornosti do ljudi, ki jih je zapeljal, potem pa jih pustil na cedilu.

Kot sem o tem že pisala, je Ravi na moje vztrajanje odprl Marjana. On pa se je takoj začel dvigati nad vse nas v prepričanju, da je super sposoben bioenergetik, ki naj bi bil sposoben kot po čudežu pozdraviti vse po vrsti.

Ni imel pojma o zdravju— a mislil je, da že vse ve.
In nosil ni nobene odgovornosti.

To so bili zelo nevarni časi.

Pred tem je miselnost vseh nas zasedala samo in izključno medicina. Vendar so se takrat naenkrat na vseh koncih in krajih začeli pojavljati “čudotvorci”. Za čudotvorce so se pogosto razglasili trgovci, ali pa takšni, ki niso bili v stanju narediti nobene prave šole.

Prepričana sem, da niso bili vsi čudotvorci šarlatani.
Prepričana pa sem tudi v to, da jih je velika večina bila.

Medicinci so s pomilovanjem in zaničevanjem gledali na vse te “čudotvorce”, ki so zlorabili in v popolnosti zdeformirali razne vede in klasične duhovno-terapevtske sisteme. Ni presenetljivo, da je medicinska stroka, ki je tudi sicer hotela biti edini lažni bog na tem področju, zaradi takšnih zlorab vse te vede označila za šarlatanske.

Če pa se je zdravnik z vso resnostjo posvetil neki “alternativni” vedi in dokazal njeno učinkovitost, ostali zdravniki niso spremenili svojega mnenja o teh vedah, temveč so omenjenega zdravnika označili za heretika in norca, ter ga linčali.

Izkoristili so najmanjšo priložnost, da bi obsodili medicinca, ki bi se drznil početi, celo razmišljati malo drugače, kot je to bilo dovoljeno.

Tako so obsodili dr. Darjo E., čeprav dejansko ni bila kriva. In obsodili so jo samo zato, ker se je ukvarjala s homeopatijo.

Jaz sem bila prvi zdravnik v Sloveniji, ki je zapustil medicino in se posvetil zdravljenju izključno s homeopatijo.

Ni bilo enostavno! Kot pravijo, je ves čas nad mojim vratom visela sekira in vsak hip bi me lahko obglavila. Veliko sem morala vedeti, upoštevati številne faktorje in dobro zadeti terapijo, da bi lahko stopila naprej, brez da bi napravila takšno napako, za katero bi me lahko obglavili.

Marjana, ker ni bil zdravnik, ni nihče lovil. In tako si je on lahko brez nevarnosti "privoščil" trositi okrog neumnosti in igrati učenjaka in čudotvorca, brez da bi karkoli vedel o zdravju in bolezni ter o nevarnostih. Toliko malo je vedel, da tudi tega ni vedel, da nič ne ve.

Kmalu po Ravijevi delavnici v Brežicah, mi je začelo postajati jasno, kakšno zaroto sta Goran in Marjan začela proti meni. Pa še vedno nisem mogla verjeti, da gre zares in da bi bila onadva sposobna meni narediti takšno hudobijo.

Goran je imel seznam mojih pacientov, saj je on sprejel organizacijo Ravijeve delavnice. Mislila sem, da to počne ker skupaj z mano verjame v to pot in ker hoče pomagati. Imel je tudi dovolj denarja, saj je bil trgovec s svojo firmo –

medtem ko jaz nisem imela pojma o marketingu (in nisem nič vedela o umazanijah marketinga!). Tako je Marjana oskrbel s podatki o mojih pacientih a njegovo hčer financiral, da bi lahko postala moja konkurenca.

Kot sem slišala iz prve roke, so se združili še z nekim čudotvorcem ter načrtovali, da me popolnoma uničijo.

Opozarjala sem jih, da ni prav to, kar delajo, vendar – brez uspeha.

Šele v teh zadnjih letih spoznavam, da se v marketingu “kraja strank” in še marsikaj umazanega in nemoralnega šteje za čisto svetniško in neoporečno metodo!

Te marketinške metode nisem jaz razglasila za hudobijo, temveč vi sami. Zdravnika, ki si upa te povelečevane in “svetniške” marketinške metode uporabljati sam do svojih strank, takoj linčate!

Torej, če si zguba, ki ni imela toliko pameti, pridnosti, VESTI ter naivnosti, da bi “za dobro človeštva” naredila težki in dolgi medicinski študij in potem, pod parolo humanosti bila pripravljena zastonj delati, lahko služiš milijarde na račun trpečega človeka in povrh vsega te bodo še imeli za super podjetnika.

In, ko s svojimi metodami vse zaribaš in uničiš človeka v popolnosti, potem naj bi ti zdravniški hlapci bili na razpolago zastonj ter v red spravili vse to, kar si ti, v interesu svojega profita uničil. In ne daj bog, da zdravnikom in bogu to ne uspe!

Tako je Marjan, z Goranovo podporo in pomočjo, začel vabiti k sebi vse moje paciente in jih postopoma usmerjati proti meni.

Nedolgo nazaj sem slišala, da je Marjan, sebi v bran izjavil, da je imel vsak prosto voljo izbrati ali je hotel mene ali pa njega.

Ali ste res imeli prosto voljo izbrati? O tem je govoril Nikolaos Dimitriadis (opisano v knjigi “Nevromarketing razbija iluzije”), Poleg tega pa vemo kako že v navadnih reklamah vrtijo in vrtijo in ti vsiljujejo ter te izsiljujejo in ti grozijo vse mogoče in nemogoče, vse dokler te ne potegnejo, da narediš to, kar oni hočejo od tebe. Nevromarketing in NLP pa zna to narediti neopazno.

Ni nam niti potrebno vpletati umazanih marketinških metod.

Namreč, če sta ponujeni dve poti do istega cilja, je logično, da bo vsak izbral lažjo.

Ker so vsi vedeli in videli, da je Marjan moj pacient ter videli, da ga podpiram, so bili prepričani, da on dobro ve, kaj je bistvo v moji terapiji. Niso mogli vedeti, da Marjan nima pojma. Ozaveščanje je šele bilo v povojih.

Zato mu ni bilo težko z nekaj “visoko duhovno-filozofskimi” frazami dati videz “duhovne nadmoči” nad mano in prepričati ljudi, da je metoda, ki jo on nudi veliko boljša in bolj enostavna kot moja in da pelje do še boljših rezultatov kot moja.

Najbolj pomembno od vsega pa je to, da jaz nisem imela nič proti Marjanovem bioenergetskem delovanju!!! Saj sem se jaz borila, da bi se mu te sposobnosti odprle!!!

Vedela pa sem, da on še ni dovolj zrel za takšno delovanje. Kot starš, ki ne dovoli otroku voziti avta, ker ve, da se otrok še ni naučil dovolj o pravilnem in odgovornem upravljanju z avtom.

Čeprav je bil Marjan moj pacient, sem ga imela bolj za sodelavca, s katerim skupaj delava za iste cilje—za zdravje in uspešnost človeka.

Na tej in takšni “božji” poti rasti, smo vsi nekakšne servisne postaje. Nismo konkurenti, temveč se komplementiramo.

Jaz nisem imela nič proti njemu! Celo podpirala sem ga v javnosti.

On pa je vse naredil, da bi me uničil!

Jaz sem šla v globino—da bi izkopala korenine bolezni (grehov)- tako pri sebi kot pri drugih, Marjan pa je ljudi vodil v neke rožnate oblake, v katerih je on lahko igral boga.

∞

Nedolgo nazaj je bila na TV SLO oddaja z Marjanom Ogorevcem.

Ugotovila sem, da je od vseh teh popularnih “modrecev”, ki sem jih v zadnjih nekaj letih poslušala trositi duhovne “modrosti”, edino Marjan povedal tudi neke razumne in resne zadeve.

Vendar, njegovo modrovanje je bilo kot letenje nad oblaki. Vse je bilo sivo-belo. Samo vrhovi najvišjih gora se prebijajo nad oblake in se nam kažejo kot posamični otočki v morju beline, brez povezave enega z drugim.

Marjanovo govorjenje sem doživela kot motno sivino brez neke strukture ali smisla. Prebliski modrih misli so bili kot nepovezani otočki v tej sivini. Ni bilo videti, da bi se Marjan zavedal, še manj pa da bi razumel kaj oni predstavljajo, ali pa da je še en svet pod temi sivimi oblaki.

Vendar, pustimo moje občutke in ostanimo pri dejstvih.

Marjan je v oddaji kar naprej poudarjal številne kriterije, ki bi jih morali ljudje zadovoljiti, da bi jim on lahko pomagal. To je tako izstopalo, da ga je tudi voditeljica oddaje vprašala o tem, kaj pa je s temi ljudmi, ki ne morejo izpolniti te in takšne pogoje.

Marjan sploh ni opazil, da je šlo za provokativno vprašanje!

Takšnih pogojev ne postavlja samo Marjan. Tako govorijo tudi pravi in tudi lažni strokovnjaki na vseh področjih življenja.

Trener ti bo povedal, da moraš biti toliko in toliko visok, če hočeš biti košarkar. Strokovnjak za finance bo povedal, da moraš obvladati čustva in vklopiti razum, preden se odločiš za investicijo...

Lažni "strokovnjaki" večinoma ne postavljajo jasnih kriterijev. Hvalijo svoje čudovite metode, a samo v drobnem tisku napišejo, da ne odgovarjajo za neuspeh.

Tako postavljeni pogoji za doseganje nekih ciljev so lahko opravičeni in resnični.

Velika večina “učiteljev”, ki delujejo na področju zdravja in duhovnosti, pa postavlja čisto zgrešene pogoje ali pa nima pojma o tem, kaj pomeni to, o čemer sam govori.

Nihče od njih pa ne ponuja pomoči, če nisi v stanju zadovoljiti določenih kriterijev. To je izpostavila tudi voditeljica oddaje v vprašanju o usodi ostalih, ki niso takšni, kot jih Marjan želi.

Edino pravilno ozaveščanje (po principih Transformne osebnostne terapije), lahko pomaga nesposobnim, da bi postali sposobni izpolniti in uresničiti postavljene pogoje, ki so potem potrebni za napredovanje.

∞

Kot sem to že omenila, sem o Marjanu dobila spoznanje – da je padli angel, ki je vedel, da mora žarčiti, ni pa opazil, da se je vstekal v napačni daljnovod. Zaradi tega spoznanja sem globoko verjela, da njegove “bioenergetske” sposobnosti niso nateg, temveč resnična sposobnost.

Marjan je vedel kakšno je moje stališče o njem. Torej, ni imel niti malo opravičila za svoja umazana dejanja proti meni.

Tudi če ga jaz ne bi podpirala na njegovi poti, ne bi bilo opravičila za njegovo hudobijo do mene in tudi do ljudi, ki jih je zavlekel na napačne poti.

Ta pot z mano, bi ga morala pripeljati do “prave vtičnice Božjega daljnovoda” . Tako bi našel svoje pravo mesto in pravi način delovanja na ljudi.

To pomeni, da ne bi zahteval (kot to sedaj počne), da utaplajoči sam priplava do obale, da bi ga potem on naučil plavati, temveč bi bil v stanju ujeti človeka, ki se utaplja, ker ne zna plavati in ga pripeljati na obalo, da bi ga potem lahko vodil naprej.

Z drugimi besedami povedano: sposoben bi bil zdraviti tudi takšne, ki jih je sedaj zavrgel. A kot je to sam povedal, zavrgel je vse, ker jih ni mogel pozdraviti.

V tem leži Marjanova moralna odgovornost. Namreč, on je z lažnimi in neodgovornimi obljubami čudotvorne terapije odvedel stran moje paciente, ki so mi bili pripravljene slediti. Odvedel jih je k sebi in na pot brez izhoda, potem pa jih je zapustil, ne da bi izpolnil to, kar jim je obljubljal, ko jih je odvedel stran od mene.

Ne more reči, da ni vedel, da njegova terapija ne bo (dovolj) učinkovita, saj sem mu govorila in ga opozarjala, pa ni hotel poslušati.

Hitro je videl, da njegove “bioenergetske sposobnosti” ne pripeljejo do rezultatov. Sicer ne bi začel “svaštariti”.

Če bi imel vsaj malo morale—samo toliko, kot to opisujejo v bontonu, če bi imel vsaj malo spoštovanja do sočloveka, če bi vsaj toliko ozaveščal kot to tudi v bontonu piše in če bi obvladal samo malo logike, bi prišel nazaj k meni s priznanjem, da sem imela prav, ko sem ga opozarjala in bi vsaj malo pokukal v to, kar sem mu jaz ponujala.

Sicer, takšno obnašanje pričakujemo že od svojih drobnih otročičkov!

On pa je ljudi samo vlekel naprej po cesti brez izhoda. In tudi ko jih je zapustil, jim je **onemogočil**, da najdejo pot nazaj. Zabil jih je s tem, da je na njih preložil odgovornost za svoj terapijski neuspeh. Ob tem jih je spravil v stanje večnega čakanja na trenutek, ko naj bi jih Marjanove teorije naredile sposobne izpolniti njegove kriterije, da bi jih potem on odpelje v obljubljeni deželo.

Kot pri gospe M! Ona je samo ena od številnih, ki dokazujejo to, kar pišem.

Pred 20 leti so bile te osebe še mlade in njihove sedanje težave bi bile z lahkoto prevenirane in prihranjeno bi jim bilo trpljenje. Sedaj pa so neozdravljive. Niti ne toliko zaradi zdravstvenega stanja, temveč ker so s starostjo, pa tudi s pomočjo puhlic takšnih kot je Marjan, okameneli v svojih prepričanjih.

Večji problem je, da je na stranpot potegnjena tudi generacija otrok naših vrstnikov. In sedaj prihaja že tretja generacija, ki raste totalno iztrgana iz svojih korenin in je pravi "material" za razbohotelo duhovno mafijo. Ta jih je pognala v akcijo, vendar po napačni cesti in v smer, ki ne vodi proti izhodu, temveč ponovno v najbolj temačne dele pekla, od koder se človeštvo že več tisočletij ter s trpljenjem poskuša izkopati.

Če bi Marjan sodeloval, kot bi bilo treba, bi otroci najinih vrstnikov že odraščali s to drugačno miselnostjo, ki pa ni

nič drugega kot zaznavanje ceste po kateri hodiš in iskanje rešitve s pomočjo pravil logičnega premišljevanja. Slovenija pa bi že zdavnaj resnično postala nova "Švica".

To, da smo se začeli pobirati iz ekonomske krize, ne spreminja dejstev. A nove tehnologije, združene s to popularno miselnostjo ob nespremenjenem značaju človeka in s "sodom smodnika pod maksimalno napetostjo", dajo samo idealno pot za hitro uničenje človeštva in vsega sveta.

Rešitev je, vendar samo za tiste, ki jim je do resnice in so pripravljeni prisluhniti in slediti.

∞

EPILOG

To, kar sem opisala je v resnici proces ozaveščanje moje lastne hudobije. Kot je sedaj jasno, **je bila** moja največja hudobija DOBROTA IN LJUBEZEN! Ti **dve** lastnosti v meni **sta** bili videti zelo "božji", pa **to**, kot se sedaj na koncu **kaže**, sploh nista bili.

Zaradi teh lastnosti in pomanjkljivega znanja o **strukturi** stvari, sem naredila **vse**, da bi se odprle proste poti hudiču, ki ga potem nisem znala obvladati.

Potrebovala sem prehoditi 25 let **dolgo pot**, da bi **bila pripravljena** in sposobna soočiti se s problemom **ter** ga do konca predelati.

V tem času je en korak vodil v drugega. Tako se je hudič razbohotil in še “dobil mlade”. Zato stopa ta tretja generacija ljudi, ki sedaj prihaja na sceno, s sigurnimi koraki v pogubo.

Tega si nisem izmislila jaz! Razumela sem samo npr. marketinške nasvete, ki sem jih te dni prebrala. Ti nasveti so nastali na podlagi raziskav o tem, kako se mladi najbolj identificirajo s popularnimi osebami. To pa pomeni, da je dovolj mastno plačati neki popularni osebi in preko nje dobiš milijone duš, pripravljenih biti ovce, roboti in marionete za nekogaršnje cilje.

Ta knjiga je bila ne samo moja pot ozaveščanja, temveč tudi **moj** dolg do vseh vas, ne glede **na to** ali se imate za lovca ali ste **plen**. Strah me pa je, da sem že vse zamudila in da ne bo nihče **več** pripravljen in sposoben zbuditi se iz tega globokega hipnotičnega stanja v katerega ste, korak za korakom povlekli drug drugega.

Človeka **lahko** pred nadaljnjim poneumljanjem in programiranjem v robote reši samo zburjanje in PRAVILNO ozaveščanje (kot to uči metoda Transformne osebnostne terapije).

REKAPITULACIJA

Zdi se, da počasi prihajam ven iz te zadnje lekcije, upam pa, da tudi iz te negativne faze.

Namreč, ko naredimo neko lekcijo je občutek, kot da bi se vzpeli na vzpetino, od koder imamo razgled nad celo pokrajino.

Takrat vidimo kaj je to bilo, čez kaj smo šli, kakšen pomen je imelo za nas pa tudi za druge.

Na ta način tudi jaz začenjam zaznavati še širši pomen tega, zakaj sem v tem preteklem obdobju pisala to in tako kot sem.

Tudi vi lahko imate ta razgled, če mi sledite.

To pa, kar vam ponujam je nič drugega, kot metoda logičnega premišljevanja.

